

Forbuden fukt

Den lille havfruen

Av Ivar Furre Aam

18. April 2022

HAVFRUEKLUBBEN	3
Rolleliste	3
AKT 1	5
SCENE 1: SJØHEKSA I TAKET	5
DIVING INTO THE WRECK, av Adrienne Rich (1929-2012)	9
SCENE 2: SIRENENE I MØRKET	9
SCENE 3 : GRUPPETERAPI - GRUPPE, TERROR OG APATI.....	10
SCENE 4 - PROFEEN.....	18
SCENE 5: DEN MINSTE HAVFRUEN HAR liksom «REDDET»PRINSEN da.....	30
SCENE 6 : PÅ UNDERBEVISSTHETENS STRAND	35
SCENE 7: ARIELS NATT	39
Akt 2	48
SCENE 1: HOS KORALLREVEN: OG KORALLBJØRNEN:	49
SCENE 2: HOS ÅL.....	63
SCENE 3 I SJØHEKSAS REIR I DRØMMELANDSKAPET	86
SCENE 4 GYTING.....	95
INTERMEZZO: ELLIOT RODGERS.....	98
AKT 3	103
på OVERFLATEN.....	103
SCENE 1 I STRANDBAREN.....	104
SCENE 2: ARIEL OG PRINSEN	106
SCENE 2 DEN LILLE PRINSEN FÅR BESØK AV SIN SKYGGE	111
SCENE 3: MIDDAG MED SVIGERFORELDRENE PÅ SLOTTET	118
(SOM PÅ EKTE TEATER)	118
AKT 4	133
SCENE 1: SANGKONKURRANSEN	135
SCENE 2: DEN LILLE PRINSEN AV DANMARKS KVALER	141
SCENE 3: ARILD HØRER PÅ FISKERE SOM FILOSOFERER VED KYSTEN.....	144
SCENE 4: DEN NYE JENTA DUMPER DEN LILLE PRINSEN af DANEMARL.....	145
SCENE 5: ARIEL OG DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK GJØR DET SLUTT.....	149
(Den lille prinsen kommer inn)	149
SCENE: 6 Ariel har gått fra prinsen	156
INTERMEZZO: 2 ELLIOT er tilbake	164
AKT 5	166
SCENE 1: OM PENSJONSORDNINGER.....	167
SCENE 2 ARIELS AVSKJED	171
SCENE 3: NOK EN GANG	176
SCENE 4: ARILD BLIR DUM PÅ HAVET.....	179
SLUTT	180

HAVFRUEKLUBBEN

HAVET

- eller der man finner mening

Under havet

- dødt hav

Det våte

FUKT

- eller hvordan leve lenger uten å miste seg selv

HAVET

- i det 21. århundre

Fruene fra havet

Havgapet

Rolleliste

SJØHEKSA

DEN SKJØNNE HELENA:

HAVFRUE2

RIGMOR MORTIS:

ARILD/ARIEL

PRINSEN

KONGEN

DRONNINGA

HUN NYE

AKT 1

SCENE 1: SJØHEKSA I TAKET

En sjøheks henger etter halen fra taket av en stor, mørsk undersjøisk grotte.

Rommet er mørkt bortsett fra et eiendommelig lys som treffer SJØHEKSA. Dette er Lyset fra Overflaten. Resten av rommet er innhyllet i mystikk.

Dessverre.

På bakken, i det dunkle, uformelige skapninger med prosjekter, piler rundt i et slags mørkets dans. En dyster anemone gynger i takt med strømmen.

SJØHEKSA (*mumler først, knapt hørbart. ord blir mer og mer tydelige, til slutt formes hørbare fullstendige setninger*):

I begynnelsen var forråtnelse. Som konsept. Alt annet var ennå ikke oppfunnet. Vi begynte med slutten så og si. Hadde ikke trengt det, men hadde vel et behov for å være original da. Sjøfolket. Gjemt inne i trange bergsprekker under vann, for å unngå sollyset. Svømte opp på skjær når det brygget opp til storm og lokket lofotfiskerne av leden.

Skulle ønske det fremdeles var virkeligheten, men faren ved å vokse opp er at det bikker over og så er man plutselig for gammel.

En Gammel forråtnet kropp som ingen blir forledet av. ikke en gang blant sjøorm finner vi en plass hvor vi kan være oss selv. Slå leir.

Her. I dypet sammen med alle de andre fiskene som er for rare til å være andre steder.

Hit kommer du om du tenker for hardt på havet.

Så jeg henger her i suspens, ni dager skulle det ta. De sa så. Men nå aner jeg ikke hvor lenge jeg har hengt her.

våkner opp her, hver eneste dag, som en jævla ground hog day.

Hver eneste dag er en dag fylt med pinnsvin/Hver eneste dag er en dag full av pinnsvin

og se på meg nå, **et overflødig horn på ved verdens skank.**

Her sitter jeg fastlåst av livslede og lengter tilbake til fordums prakt.

Hva faen gjør du her?

Havfruen vikler seg ned. Gir opp prosjektet. Begynner et nytt.

Hva er et menn'ske, om ikke fylt av motsetning,

Vidunderlige tåpelige, mennésker, komplett patetisk,

i sine spede forsøk på å finne mening - naturligvis så lykkes

Kun et fåtall av dem. Meg selv var regnet med

Til deres lykkelige stamme, men det var før alt

Regn av skam ble kastet mot meg, av de som

Styrte slikt. Nå, når jeg befinner meg her nede

Utstøtt og forkastet, gjort til latter, og forvist

Hit til mørke huler under havet, hvor leppefisker

Sitter 'gjen i veggene med spøkelser av gamle drapsmenn

Horer, skjøger, selvmordere og pedofile -

Ser jeg alt så klart som glass, hvor lite Som skal til

for at et folk blir smittet av råtne hjerters tale.

De tenker kun på makt og posisjoner, dekker seg bak

Retten til å ytre det de vil, være inkluderende, ha plass til alle

Og jeg, med blekkspruthale

Og med sinnet fullt av formler, magiske og vanlige

Men mest av alt et annet syn på verden,

Ble for mye for de dekadente livsnyterne

De som følger blindt poseidons vilje
~~hvis sjel for lengst er terrorisert til underkastelse~~
Uten at de selv har merket det en gang

Det er en skjebne lett som døden. Oppgi det som gav deg glede
Sansers nyting, vettløs fråsing, massens fokus i fem minutter/fem sekunder
Bli en bitter sjøheks i de andres øyne
Fordi jeg ville noe annet enn det de andre ville
Forvist for skepsiss til dette sorte hullet, akk ja.

Hvis ikke jeg kan leve slik som livet mitt skal være
Skal heller ingen annen fisk og sjøku lykken herved finne

Nå skal du høre om min hevn så glatt som tang og tare
Forbannet stedet de nå bebor med nytelse og hor
Ingen grense er å finne i de talløse former nytelsen kommer
Den Totale smerte er å ikke finne mening i en lykke som er over alt
Så løsningen blir smerte og selvpåført lengsel etter uarikulert savn
Slik virker trolldomsmakten min på de sarte sinn her nede
Og mest av alt på de som dekker inn sin egoisme med uskyld og naivitet
Noen rammes hardere

Denne noen.

Noen har sovet i sengen min.

Noen har spist av grøten min.

Noen har ikke tatt ut av oppvaskmaskinen.

VERDEN SOM FORNÆRMELSE

Så, kom du natt som dekker havet, duser hver en skygge ut.

I ditt mørke blir mitt mørke helt usynlig og normalt

Det er viktig å huske å legge hodet mot noe hardt når du skal halshugges, og å tipse godt, ellers risikerer du en fordømt ubehagelig overgang.

Lyset fra Overflaten begynner å vibrere. Hele bildet begynner å vibrere. Vi forstår at alt det vi inntil nå trodde var live i virkeligheten viser seg å være en luftspeiling. Og vi begynner å lure på om ikke vi selv kanskje også er luftspeilinger. Det kan jo være. Fata morgana. Fat av morgana. Asjetter av forvirring. Det blir helt mørkt.

En DYKKER, eller er det DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK som har kommet inn i vraket? Masken hans er opplyst innenfra med led-lys. Det følgende dikt er hans historie. Mot slutten av diktet er han omringet av mørske skikkelser, den fremste mørske skikkelsen tilhører SJØHEKSA, men de er ikke noe bedre de andre. Han blir trukket ned i avgrunnen i en stor sky av blekk og nysgjerrige tentakler.

DIVING INTO THE WRECK, av Adrienne Rich (1929-2012)

I came to explore the wreck.

The words are purposes.

The words are maps.

I came to see the damage that was done
and the treasures that prevail.

the thing I came for:

the wreck and not the story of the wreck

the thing itself and not the myth

the drowned face always staring

toward the sun

the evidence of damage

And I am here, the mermaid whose dark hair
streams black, the merman in his armored body.

We circle silently

about the wreck

we dive into the hold.

I am she: I am he

whose drowned face sleeps with open eyes

a book of myths

in which

our names do not appear.

SCENE 2: SIRENENE I MØRKET

En mørk dronelyd fyller rommet. Det drønner igjennom tiden. En ominous lyd. Kanskje også lyd av hvalsang. En karaokebar for hval.

Et slags band fanger an. Dette i mørket. Små rare rytmeinstrumenter, sitarer og slikt no, som folk har kastet over bord fordi det bringer ulykke å ha musikk-instrumenter i båten. Lyder av rytmeegg og en og annen tromme. I dunkelheten utvikler lydbildet seg. Scenen utspiller seg lenge i mørket. Kreaturer i rare kostymer og parykker. Hvis noen skrudde på lyset ville alt avsløre seg som det reneste fjollereri, som musikkterapi med tilbakestående, men i mørket vekker dette en ubehagelig følelse.

Dykkeren parteres sakte. Det er også usikkert om dykkerens skrik er skrik av smerte eller nytelse da alle hans utrop blir forsøkt dekket over av sirenene med lyden av rytmeegg, triangler og blokkfløyter.

Fra mørket og det dystre dypet begynner sirenenes sang. Vi får håpe publikum enten har bundet seg til masta eller har persille i ørene.

Sirenene synger en velkjent sjømanns-shanty

«O triton. O store venn. Ta imot vår ofring ring ring»

SUGAR IN THE MORNING!

Jeg har så vondt i hodet selv om det er fredag

hvis ikke skulle jeg fått gjort store ting ting ting

SUGAR IN THE MORNING!

Jeg er jo kun en havfrue uten stort å gjøre

hør vår herlige melodi pling pling pling

SUGAR IN THE MORNING!

Hvis ikke dette er himmeln kan du kalle meg en ponny

hvis ikke dette er livet under havet er det dette som er livet honey»

O store triton ta imot vår offring ring ring»

SUGAR IN THE MORNING!

SCENE 3 : GRUPPETERAPI - GRUPPE, TERROR OG APATI

Havfruene samler seg alltid til slagsmål på onsdagskvelden. Det er så lenge igjen til helga og så kjedelig under vann. Når det ikke skjer noe. Menneskene er der oppe og vi er her nede. Noe må vi ta til oss.

De driver og parterer dykkeren, eller er DET bandøving? De driver og stemmer instrumenter.

DEN SKJØNNE HELENA:

Havet reiser seg og vi vinner stadig nytt land.

URSULA VAN DER LEYEN:

Den globale sammensvergelsen som vi havefolket har satt igang for å karre til oss nye «land»områder. Eller vannområder. Smelte isen for å heve havnivået. Blir stadig populære

RIGMOR MORTIS:

Fakk nå fikk jeg plast i øyet

URSULA VAN DER LEYEN:

I påvente av at Messias skulle komme dyrket vi MDMA.

DEN SKJØNNE HELENA:

Vi tar det bare slik at vi åpent kan snakke om traumene våre.

RIGMOR MORTIS:

Jeg har sittet fast i denne flaskeposten

URSULA VAN DER LEYEN:

Vi trodde vi var med i et barneteater, men det viste seg å være feil.

RIGMOR MORTIS:

Får det faen ikke ut igjen

DEN SKJØNNE HELENA:

Hei vent! Jeg kan prøve å røske det løs med denne kroken

URSULA VAN DER LEYEN:

Kanskje vi hadde hatt bruk for en dramaturg?

DEN SKJØNNE HELENA:

Det spesielle med havet skal du vite, er at sjøfolket alltid er en slags speilvending av det som foregår der oppe.

RIGMOR MORTIS:

Jeg er så jævlig ubrukelig. En snylter er jeg. Snyltefisk. Jeg svømmer under sidevingen til større fisker og napper i meg restene av festmåltidet de ikke orker svelge. Ingen tør slå meg her, til gjengjeld napper jeg bort lus og annen råttenskap som fester seg bakom gjellene.

URSULA VAN DER LEYEN:

Ikke vær så hard mot deg selv, du er enestående!

DEN SKJØNNE HELENA:

ikke oppmuntre henne!

RIGMOR MORTIS:

jeg får lyst til å synge

DEN SKJØNNE HELENA:

ikke gjør det er du snill

RIGMOR MORTIS:

jeg kjenner at noe presser seg på

DEN SKJØNNE HELENA:

det gjør det ikke du kan egentlig bare la være jeg

RIGMOR MORTIS:

Havfruen synger favorittsangen fra sin barndom

Åh, om jeg bare hadde ben, et par ben, der nedentil Tra lala

Da kunne jeg danse på jordens land ti ti ti

Der fikk jeg kanskje svinge meg med pålandsvind Tra lala

Og slapp å surkle gammelt slam og vann ti ti ti

Hun skulle så gjerne hatt et par ben

Den fagre unge mø

Da kunne hun spre dem og få det til

Det er assa lø

Få seg et ligg i ny og ne

Kanskje

Jeg er så skrekkelig forelsket i en prins Tra la la

Jeg glemmer nesten helt at fisker finns ti ti ti

Om jeg kunne få hans tunge i min hals tra la la

Så kunne vi danset drøvlens vals ti ti ti

(KOR:)

Hun skulle så gjerne vært annet sted

Den fagre unge mø

Da kunne hun slippe å være til

Her nede hvor det ikke skjer stort

I løpet av sangen har Arild dukket opp. Det er tydelig at deler av sangen handler om Ariel.

RIGMOR MORTIS:

aridl! Kom du og da. Kom og dans med oss

ARILD:

jeg vet ikke er litt gjennomsiktig i dag

URSULA VAN DER LEYEN:

Det er du jo alltid!

RIGMOR MORTIS:

Kom.

Du er deilig og gjennomsiktig.

ARIEL:

Jeg tror ikke jeg orker. Trenger alenetid eller noe.

DEN SKJØNNE HELENA:

Kom igjen da Ariel, ikke vær så treig. Her er jo alt du drømmer om

ARIEL:

Vel, faktisk, så drømte jeg så underlig i natt. Jeg var der oppe over havet. Alt var annerledes. Friskt og vi arbeidet. Alle sammen arbeidet. For noe. Og så våknet jeg og da. Ja, noe manglet liksom. Klarer ikke helt å si hva det var. Som om jeg har lagt fra meg noe et sted. At jeg egentlig har lett etter noe, men glemt at jeg gjorde det.

DEN SKJØNNE HELENA:

Hva snakker hun om

RIGMOR MORTIS:

Ingen anelse?

URSULA VAN DER LEYEN:

Det er oss

RIGMOR MORTIS:

Hun er nytt kjøtt. Fersk som en vårdag.

DEN SKJØNNE HELENA:

Du er pen da

URSULA VAN DER LEYEN:

Veldig Pen da´

RIGMOR MORTIS:

Ny da

URSULA VAN DER LEYEN:

Banger

DEN SKJØNNE HELENA:

Bang Bang

ARILD:

Bang Bang?

RIGMOR MORTIS:

Skikkelig banger

URSULA VAN DER LEYEN:

Ja vi er de søstrene du har lett etter

Haha

ALLE 3: Kom til oss og dans

Kom til oss og dans først

Så skal vi vise deg hvor ... er

Ja vi skal vise deg hvor er

Men først må du danse

Og synge

O kult ja du må synge

Ok kult Ja du må synge

Det er uhøflig å avslå forespørsel om en dans og en sang

Og i alle fall her

Kom og dans

Kom og dans med oss

HEYY!

Vil du ha mer kaviar

Kaviar laget av øyne

Menneskeøyne

Fiskeøyne

Korverk for flere havfruer innstilt på å gjøre ugagn.

Polyfont sirenekor

Vi klapper sammen finnene

Vi nikker og smiler

Så sjtøgg er vi så sjtøgg er vi

Du var kjekk

Du var stjøgg

RIGMOR MORTIS:

Hjælp jeg har forvillet meg inn på feil sted jeg er ingen havfrue

Kødde

DEN SKJØNNE HELENA:

Du snor deg unna

URSULA VAN DER LEYEN:

Alltid skal du sno deg unna

DE SKJØNNE HELENA:

Oftest

DEN SKJØNNE HELENA: (til Arild) du vet Arild, Tok en tur inn i Oslofjorden i sommer.

ARIEL: åh?

DEN SKJØNNE HELENA:

Fy faen. For det første hadde jeg farrang i en uke, skiten bare rant, og i tillegg satte det seg en helt drøy infeksjon av kjøttetende bakterie i armhula, måtte amputere. Fikk sydd meg ny da, så ikke så farlig i lengden, men gjorde noe inni helvete vondt, blir fremdeles kvalm når jeg tenker på det, eller dybdemediterer

(De to andre spår hverandre)

ARIEL:

gjør du det ofte?

RIGMOR MORTIS:

Hvilket stjernetegn er du igjen?

URSULA VAN DER LEYEN:

Kan ikke du bare gå og dø? Nei vent, ta på meg.

(til arild) Her nede har du faen ikke noe valg. Du får unnskyldte at jeg sverger og banner, var sexslaven til en gammel krigsseiler imellom 1947 og 58 og siden den gang har ikke vokabularet vært det samme. mediterer. ofte. Here nede har du ikke noe valg. all meditasjon blir dybdemeditasjon. Greit nok det, men hadde jo vært greit å bare værre tel noen ganger også.

Kom igjen dere da tar vi en trall

gyter og gyter

Laus som seigarn.

Hvor er dette på vei hen?

Ingen vet

Prøver bare å fordele skammen. Prøver bare å ikke føle meg så alene alltid.

Greit takk til deg

SCENE 4 - PROFEEN

PROFEEN *kommer inn i baren. Det blir liksom litt stille.*

Delvis trykket stemning

Tenk western scene. De andre iaktar den nye og den nye er fullstendig klar over at hun iaktas.

PROFEEN:

lakta meg bakfra

DEN SKJØNNE HELENA:

jaja, hva kan vi hjelpe deg med

PROFEEN:

De som svømmer her i overflod uten tanke på dagene som kommer
Kan ikke hjelpe denne sjel med noen ting, kan bare kjenne skammen

DEN SKJØNNE HELENA:

Nei vel, så hva skyldes denne æren

PROFEEN:

(dramatisk) den ære du forfekter er for dere tynt smurt ut

DEN SKJØNNE HELENA:

Det er bare en talemåte

PROFEEN:

Du hadde ikke trengt forklare det for ører saltvann har gjort trange

DEN SKJØNNE HELENA:

Så hva kan jeg gjøre for deg?

PROFEEN:

(Til seg selv) Sett bort ifra å dø en stjøgg og grusomm død av indre råttens-
skap og dekadanse.

RIGMOR MORTIS:

Frekk i kjeften gitt.

DEN SKJØNNE HELENA:

Det har jeg allerede gjort.

PROFEEN:

du har?

Jeg er her Ikke for at jeg har lyst

Men fordi Jeg følte følte kallet

URSULA VAN DER LEYEN:

Hu følte

PROFEEN:

Jeg følte kallet.

RIGMOR MORTIS:

ingen som heter Kalle her!

PROFEEN:

Jeg bærer på viktig informasjon angående alles nært forestående og potensielt ekstremt smertefulle død

DEN SKJØNNE HELENA:

Du har min oppmerksomhet

PROFEEN:

I djupet av det djupeste, helt der nede hvor delfinene frister dykkerne og fanger dem og voldtar dem i de små hulene sine, og enda lenger ned i djupet, er det i ferd med å bli spilt inn en ny Marvel film. Det de ikke vet er at dette FAKTISK er en portalnøkkel som vil åpne en FAKTISK portal inn til en annen dimensjon og at denne dimensjonen er befolket med faktiske EKTE demoner som kommer til å spise opp all livskraften i dimensjonen vår

RIGMOR MORTIS:

Hu er sinnsforvirra

URSULA VAN DER LEYEN:

Snakker ikke sammenhengende

DEN SKJØNNE HELENA:

Har hun aldri gjort

URSULA VAN DER LEYEN:

Kjenner du henne?

RIGMOR MORTIS:

Bare perifert. Forvirra. Synd i a stakkar.

PROFEEN:

NEI! Alt jeg sier er sant! Alt dette vil skje! ALT DETTE VIL HENDE. DET SOM FØLGER NÅ ER EN NØYAKTIG NEDTEGNELSE AV DOMMEN SOM VIL RAMME DERE OM DERE IKKE STANSER DET FILMCREWET SOM DRIVER OG SPILLER INN DEN FILMEN OM DE DEMONENE. DERE MÅ DØ DERE MÅ DØ DERE SKAL DØ SMERTEFULT. TØRKE INN. SPREKKE OPP. HAVENE SVELLER OPP OG TØRKER UT. ØRKENSKIPET SKAL DANSE PÅ KROPPENE DERES NÅR PYRAMIDEN ÅPNER SEG OG DIAMANTEN TAR FYR VI SVIPPER INNOM OG TAR EN KORT REKLAMPÅUSE HAR DU VURDERT Å BYTTE STRØMSELSKAP HOS EVO FÅR DU NØYAKTIG DET DU BETALER FOR TIL EN RIMELIG PENGE RING OSS GJERNE FOR EN UFORPLIKTENDE SAMTALE NITRIST KOMMER DERE TIL Å BEFINNE DERE HALVRÅTNE OG MUTERTE SOM SKILPADDER I EN ELLER ANNEN KLOAKK SELVLYSENDE MUTANTER INGEN VIL TA I MED EN GREN EN ENGANG

Kollapser dramatisk gjør noen svømmetak og blir liggende og pese og pruste

ARILD:

Er hun alltid sånn her?

URSULA VAN DER LEYEN

Det kan være

At hun alltid er sånn her

ARILD:

Hvem er du

URSULA VAN DER LEYEN

Jeg er din beste venn

ARILD:

Det er du ikke

URSULA VAN DER LEYEN:

Jeg likte deg bedre før

ARILD:

Det gjorde jeg og

ARILD (til PROFEEN/):

Jeg leter etter et, jeg leter etter et... , mitt, kanskje du kan vise meg hvor
.... mitt er

PROFEEN: (spiller overrasket)

...?? Hva er et ...? Du ser rar nok ut

RIGMOR MORTIS:

Hallo er du her ofte

DEN SKJØNNE HELENA:

Jeg tiltrekkes av fromme menn.

Jeg binder meg aldri. Aldri aldri. Aldri og

URSULA VAN DER LEYEN:

Er det noen her som har ligget med samme mann flere ganger på rad?

RIGMOR MORTIS:

Slutt nå med de derre konspirasjonsteoriene dine.

PROFEEN: (til ariel)

Hva da?!

URSULA VAN DER LEYEN:

Alltid skal du dra opp sånn drit.

RIGMOR MORTIS:

Det er i BESTE fall en urban myte!

DEN SKJØNNE HELENA:

Hvor finner du alt det der engang?

RIGMOR MORTIS:

Alltså alle vet jo at menn egner seg kun for étt ligg. Og etter det så er de – PHEW – borte.

ARIEL (til PROFEEN)

Jeg vet ikke jeg bare tenkte, du visste kanskje. Jeg bare. Noe mangler. Jeg bare. Leter.

DEN SKJØNNE HELENA:

SOM OM.

RIGMOR MORTIS:

Du pleier å bite dem så de blir sikkert ete opp av håkjerringene

PROFEEN:

Du Spør som om du vet. Du spør som om du tror du vet hva du leter etter. Ta deg en bolle. Dekadensen ikke god nok for deg hva? Ikke god nok for deg lenger?

DEN SKJØNNE HELENA:

HORA av horer, HORA med kun store bokstaver, hun har jo vært ved siden av alle hu, det svømmer overalt, har du egentlig kontroll på det avkommet ditt?

RIGMOR MORTIS:

Hun biter dem til BLODS!

DEN SKJØNNE HELENA:

Kom Arild! Bli med og dans og lek!

ARIEL: (til de andre)

Jeg kommer! (Til PROFEEN/SJØHEKSA:) Men, jeg vet ikke. Det må jo være mer her enn dette

URSULA VAN DER LEYEN:

Hvorfor skal jeg ha kontroll på dem?

DEN SKJØNNE HELENA:

Og det er flere og flere sånn som deg nå, surt vann lav pH og da surner hjer-
nen óg

URSULA VAN DER LEYEN:

Kinkshamer du di sønderreve havhest?

DEN SKJØNNE HELENA:

Takk for kompliment.

PROFEEN

noe mer ? hahaha. Hva annet trenger du?

ARILD:

jeg vet ikke, jeg har kanskje bare en følelse av at jeg har potensial til noe
mer. Jeg vet bare ikke helt hva potensialet mitt er

PROFEEN

lol. spør ikke om hva potensialet ditt er. Gjør aldri det. Enveisbillett til skuffel-
sens endestasjon. Potensiale må aldri bli noe annet enn just det. Potensial.
Et imaginært sted. Som i din fantasi kan bli hva som helst. Når du ser hva det
virkelig er. Skuffelsen inntreffer momentant.

ARILD:

det er bare. jeg tror ikke jeg orker all denne meningsløse nytelsen. Jeg har
ikke noen mål. Jeg mener, se på oss

(peker på den andre)

URSULA VAN DER LEYEN:

Fytti svarte bukhula

DEN SKJØNNE HELENA:

Det er bare fakta. Biter du dem til blods, kommer håkjerringene og eter dem.

RIGMOR MORTIS:

Ja blod + hai = sant <3

URSULA VAN DER LEYEN:

Du di slut <3

HAVFRUE86@GMAIL.CODRONNINGEN:

Ja mine elskede sluts <3

<3 <3 <3 <3 <3 <3 <3 <3 <3 <3

DEN SKJØNNE HELENA:

Du er fortsatt der du

Du ja, du nye

Ja hallo hva var det du ville

Hallo du må synge

URSULA VAN DER LEYEN:

Alle må synge

RIGMOR MORTIS:

Og danse

I hvert fall her

URSULA VAN DER LEYEN:

Her må alle synge

Og danse

RIGMOR MORTIS:

Det er kult

ARILD:

Oh hadde jeg bare et hjerte
da ville jeg flyte av gårde
så meg aldri tilbake
bare fløt som maneter
som Glass Manet i Louvre
tra la la la la

RIGMOR MORTIS

Oooo kult du har en fin stemme

Oooo kult

URSULA VAN DER LEYEN:

Ok kult

DEN SKJØNNE HELENA:

Så kult

Du er så spesiell

RIGMOR MORTIS:

mest spesiell av oss alle egentlig

URSULA VAN DER LEYEN:

Hva gjør du her egentlig

DEN SKJØNNE HELENA:

skjønn

Du må være med oss da

RIGMOR MORTIS:

ja til overflaten for å se på soloppgangen

(Til PROFEEN)

Ja du må bli igjen her

ARILD:

Jeg leter etter

noe

DEN SKJØNNE HELENA:

Jeg også!

Jeg kan vise deg veien

RIGMOR MORTIS:

Jeg kan også vise deg veien

ALLE HAVFRUENE:

KOM IGJEN

KOM IGJEN

KOM IGJEN

DEN SKJØNNE HELENA:

Men vent

Alle sammen

Bare vent litt

Okay

Du må

bli med oss på denne dansen først

da

RIGMOR MORTIS:

Ja bli med oss på en dans til

Da

URSULA VAN DER LEYEN:

Kom igjen

ARILD:

Jeg lengter jeg lengter jeg lengter et sted og vet ingenting om hva eller hvor dette stedet er

URSULA VAN DER LEYEN:

Kom vi skal fange dykkere!

RIGMOR MORTIS:

Ja, dykkere skal vi fange.

DEN SKJØNNE HELENA:

og skibbrudne. Middelhavet er fullt!

De faller uti og så plasker de så hjelpesløst rundt. jeg liker å vente til de akkurat har gitt opp, slipper taket av vrakresten de så naivt holder fast ved, og skal til å synke under. Da svømmer jeg opp og avslører meg selv, tar av sløret og trekker de inn mot land. De stakkars idiotene. Alltid så fordømt takknemlige til de ser hele meg. Skjønner ikke hvor de skal stikke den inn. Så de flyr av sted. Det er derfor jeg trekker dem ned i disse undersjøiske hulene med luft-

bobler. Ingen steder å flykte. Vill panikk i øynene i det de innser at de ikke har noe annet valg enn å tilfredstille meg. Det vil si. De har et valg, for meg er det viktig å opprettholde illusjonen av fri vilje. Det er jo det eneste de har igjen

BILDE/TABLÅ:

Haien kommer. EN slags dans.

SCENE 5: DEN MINSTE HAVFRUEN HAR liksom «REDDET» PRINSEN da

DEN MINSTE HAVFRUEN HAR DRATT EN PRINS NED PÅ DYPET OG LIGGER NÅ PÅ EN STEIN MED HAM

Den minste havfruen pakker liksom ut prinsen som en sånn reveal pakke når man får den fra YouTube hun har lys hentai-stemme som sånn V-tubere som bruker hentai-anime-stemme. Men ariel kommer forbi og ser at det er den lille prinsen av Danmark og redder hans liv. Tar han med opp på land igjen.

RIGMOR MORTIS:

Hei, jeg er så glad for at dere er støtter meg og sender inn spørsmål. I dag har jeg reddet en liten prins her og nå skal vi åpne ham og se hva han er (*den lille havfruen kan jo ikke noe for at hun har aspberger*) hmmm han er liksom veldig pakket inn i tang. Æsj æsj æsj, jeg liker ikke tang. Slimete. Skal vi se hva som er under heeeeer. Å gud! Han er jo søt. Nesten, ja, nesten kjekk, herregud, ser dere, se så kjekk han er. Jeg har reddet ham. Er det en prins JAJAJAJA det er en prins, jeg har reddet prins! Åh, fantastisk jeg er. Hva er oddsen for at den ene seileren jeg svømmer i land med faktisk er en ekte prins. Du kan klart og tydelig se at det er nettopp det han er. JIPPI JIPPI JIPPI

Å gud som jeg elsker prinsen med sine store dumme øyne. Han er en fitte-prins men er jo søt da

ARILD

Du sier noe jeg har aldri hatt sansen for ham, har så korte fingre

RIGMOR MORTIS:

du, det er fordi du ikke ser hans sjeel. Jeg ser hans sjel. Den er så ren og uskyldig

ARILD:

Gud, du sier da noe, jeg personlig synes han er litt glatt og uproposjonal

RIGMOR MORTIS:

Du tenker bare sånne overflatiske ting. Jeg mener han er gudommelig. Et kjempesøtt lite babyfjes

ARIEL:

Men (ser nærmere på ham) han er jo stein dau

RIGMOR MORTIS:

Hva mener du

ARIEL:

Han er stein dau

RIGMOR MORTIS:

Ja, jeg ører du sier det. Hva mener du

ARIEL:

Han får ikke puste her nede. Du drukner jævelen.

RIGMOR MORTIS:

Hahaha! Jeg må le av din uvitenhet. Dette er den lille prinsen af danemark. Selvfølgelig er han ikke død. Det ville jo være en nasjonal tragedie. Du spiller trist med meg for å få meg til å gi ham opp. Kjenn. Pulsen.

ARIEL:

Du er gått av skaffet!

RIGMOR MORTIS:

Ja goddag mann liksom!

ARIEL:

Du kommer angre dette så lenge du lever

RIGMOR MORTIS:

Og du kommer til å angre at du stakk det stjøgge rævhølet du har i trynet i andres saker om du ikke svømmer videre di fittemege

ARIEL:

Du er så dum

RIGMOR MORTIS:

Dummere enn deg var ikke mulig. Da var jeg dum da.

ARIEL:

Altså din stupiditet får det å være god gammeldags tilbakestående til å framstå som misunnelsesverdige

RIGMOR MORTIS:

Var jeg like stjøgg som det fettetryne ditt så hadde jeg tatt selvmord i går i stedet for å stå her og la fiskebæsj renne ut av kjeften på meg

ARIEL:

Og var jeg like dum som deg så hadde jeg kuttet av meg hodet ved halsen for å stoppe forråtnelsen fra å nå enda lenger ned i kroppen. Slipp HAN LØS!

(De begynner å kjempe om den livløse kroppen)

RIGMOR MORTIS:

Vi kommer ingen vei med dette ARILD!

Are you ill?

ARIEL:

Faen meg på tide at du innser det RIGMOR.

RIGMOR MORTIS:

Vi må bare bli enige om å være uenige. Gid denne revyen var over. Og ikke torturerte mitt sinn lenger.

ARIEL:

Hadde du bare hatt halvparten så mye medlidenhet med det oppsvulmede og druknende liket av danmarks prins som du har selvmedlidenhet, så hadde du i alle fall trukket hånden din ut av anusen hans og latt den livløse kroppen flytte opp til overflaten hvor de stakkars foreldrene hans kan finne levningene og kanskje gi dem en verdig begravelse, men jeg skjønner ut i fra det selvforherligende fornærmede ansiktsuttrykket ditt at det er for mye å forvente av en bortskjemt drittunge som deg. (Tar med seg den livløse kroppen og går)

RIGMOR MORTIS:

(Roper etter ARIEL)

Og ikke kom tilbake igjen.

(Til seg selv)

Fy faen for ei fette

Så tørr som det går an å bli

Null humor
Null sans for det
Som gir glede i livet
For humor

Stakkarslig
Nå har
Ja
Ødelagt alt
Nærmest
Kommer ikke til å klare å legge dette bak meg
Med det første nei
Nei nei nei
Kommer nok til å nære en grudge
Lenge
Nøre opp under hatet mot henne
Ikke sant min lille prins
???
<3 <3 <3
???
Kose vårs
Skal vi nå
Du og jeg
Trenger ikke bry oss med hu der

SCENE 6 : PÅ UNDERBEVISSTHETENS STRAND

ARIEL:

Sånn, nå er du trygg. Nå kan du puste. Hvorfor puster du ikke. Pust! Pust da for i helvete! Du er på land nå! Pust for i helvete.

(Hun begynner munn til munn metoden, slår og dasker ham på brystet. Og ruller en stor tønne på magen hans for å få ham til å puste. Osv. Bruk fantasi-en vel)

Ikke gi opp nå! Du kan klare det. Pust! Pust!

Ikke gi slipp! Ikke svev inn i natten sammen med alle de andre. Bli her med meg! Ikke gå! Ikke forsvinn inn i natten! Ikke forsvinn vekk fra meg! Ikke gå! Ikke forsvinn. Pust! Pust! Pust for faen! Pust luften! Ikke la de tåkete melkehvite filteret legge seg over øynene ikke forlat meg nå som jeg endelig har funnet noen som faktisk skjønner hvem jeg er. Det høres kanskje loco ut, men fra det første øyeblikk jeg så deg så skjønte jeg at dette var noe spesielt at dette er noe ekte at vi har en framtid sammen at du og jeg du og jeg du og jeg du og jeg vi kan kan kan leve kan kan elske hverandre at du og jeg mening at mening finnes mellom oss at om du og jeg så ja gud mellom oss lik som gud mellom oss i relasjon til hverandre og ja at det er noe noe med øyne smerte i øyne og ja at du kjærlighet kjærlighet kjærlighet kjærlighet for noe er det i alle fall, noe må det jo være i alle fall som gir mening til a

Prinsen puster

Ja! Han puster. (Hun stryker ham over kinnet) Han er fremdeles helt ute. Men han puster. Du er trygg. Du er trygg nå. Mitt hjerte. Jeg kan høre pusten din. Du er trygg. Du er her, med meg nå. DU er vakrere her på overflaten. Var du min prins. Var du det. Den jeg leter etter kanskje. Du kunne vise meg. Kanskje en annen verden. Muligheten for. Hva gjør jeg? Sitter her og drømmer meg bort. Se hva du har gjort med meg. Jeg leste om noen en gang, denne personen var så empatisk at hun følte absolutt alt det andre følte, det var en slags form for synestesi. Så ble kjæresten hennes utsatt for ren bilulykke og havnet i koma. hun kom og besøkte ham og tok del i hans koma. Så empatisk var hun. Dagene, årene gikk, hun satt der bare, som en slags levende

bete/rotfrukt, glemte helt familien hun hadde forlatt hjemme i england osv. lang historie. Sånn føler jeg det nå. Kunne sisset her i en liten evighet.

Vi kunne kanskje vært et slags par. Jeg kunne bltt med deg. Sovet i sengen din. Våknet sammen med deg der oppe i den tørre lufta, under himmelsen, vi hadde ikke trengt å stå opp, vi kunne bestilt frokost på sengen. Vi kunne få barn. Tre. Vi kunne bli gamle sammen. Sitte og høre på radioen og drikket kaffen sammen, sett hverandre inn i øynene og visst hva hverandre tenkte, vi kunne dratt på fest og jeg hadde sett deg stå og snakke med noen søte jenter og kjent sjalusien vokse, men så hadde du kastet et blikk mot meg der jeg stod på den andre siden av rommet med punsj-glasset mitt og i øynene dine hadde jeg visst at det bare er meg du vil ha, i hele verden, og vi hadde danset, og du hadde trukket meg tilbake til et mørkt hjørne og kysset meg, ømt, og vi hadde stått midt på dansgulvet, men bare med øyne for hverandre, på kanotur, uten mygg, hadde du fridd til meg og vi hadde ridd ned over sånn snøkledd jorde til øst-europisk strupesang, og jeg hadde skrevet dikt og du hadde spilt inn plate og mitt navn hadde stått på takkelisten og jeg hadde visst nøyaktig hvilke strofer som handlet om meg, og vi hadde blitt gamle sammen. Og verden hadde vært vår østers. du hadde vært perlen, vi hadde vært to perler, vokst sammen.

PRINSEN: (mumlende) *hjelp, hjelp jeg drukner, hjelp, jeg dør, hjelp, slipp meg, slipp meg, jeg, osv...*

(Prinsen har begynt å mumle, men ariel har ikke lagt merke til det, fanget i sin fantasi. begynner å hoste. Ariel gjemmer seg bak en stor stein.)

PRINSEN:

å herregud!

Hvor er jeg? Jeg trodde jeg skulle dø.

drømte så rart.

drømte at noen reddet meg.

så henne her. En skikkelse lys og vakker. ´

ARIDL:

Han snakker

Og

PRINSEN:

nå sitter jeg her og snakker

til meg selv.

må ha gått fullstendig fra vettet.

Sitte her

og

snakke høyt med meg selv

når jeg kunne tenkt i stedet!

Jeg må ha mista det fullstendig. Helt paranoid.

Føles som om noen ser på meg. Som om jeg ikke er her helt alene.

Må være noe

jeg innbiller meg

ting

Ja, definitivt.

Sikkert bare innbilning.

ARIdL:

Han husker meg sikkert ikke

PRINSEN:

Men samtid

Fornemmelse

Hundrevis av øyne

På meg

Vage minner

Om noen som
Nei
Kan ikke være slik
Føler
meg
Brukt
Sikkert noe jeg innbiller meg

noen kommer

ELLIOT:

Prinsen! Prinsen! Er det deg? Vi trodde du var død. at du var forsvunnet.

PRINSEN:

men jeg er her
vet ikke
hvordan
jeg så en skikkelse
uendelig vakker
noe
mytisk nesten

Så godt å se deg
ta meg tilbake

ELLIOT:

jeg trodde
vi hadde
mistet

deg

PRINSEN:

jeg er her nå

ELLIOT:

du må aldri forsvinne igjen

på den måte

SCENE 7: ARIELS NATT

Arild sitter alene for seg selv fortapt i drømmerier. Poseidon Kjøs kommer.

POSEIDON KJØS:

Parasitter du her helt alene? I mørket? Var det ingen som ville leke med deg?
Akk, stakkars lille venn, vil du snakke om det?

ARIEL:

Helst ikke

POSEIDON KJØS:

Det kan hjelpe å sette ord på fornemmelsen

ARIEL:

Jeg er vel ikke fornem

POSEIDON KJØS:

Følelsen, sette ord på følelsen

ARIEL:

Hm, vet ikke om jeg trenger flere ord

POSEIDON KJØS:

Det er greit å bruke flere ord

(ettersom den lille havfruen forteller, blir Poseidon mer og mer empatisk, legger hånden karslig på henne, hendene blir mer og mer forførende og intime)

ARIEL:

Vel, hvis jeg skulle forsøke å beskrive det jeg sitter her og føler, selv om «føler» ikke akkurat virker som et passende ord, sånn helt egentlig, mer som at jeg sitter her og opplever prosessen av selve det å være i livet på bunnen av havet, observerer en strøm av følelser, fornemmelser, tanker og bilder som passerer og noen som blir igjen, avventer avfeining, så ville jeg sagt noe slikt som at jeg det jeg opplever ligger et sted imellom å kjenne seg som en slags gjennomhullet grunnmur, men at i stedet for hull er det lommer av en slags selvforakt som sikkert er her på grunn av en enda større opplevelse av maktesløshet - som ikke er en følelse, jeg vet, men kanskje heller aggresjon rettet innover som skaper sorg, muligens, dysterhet mest sannsynlig og et generelt mørkt inntrykk av mulighetene for fremtiden - og denne maktesløsheten skyldes at jeg eller det subjektet jeg identifiserer meg mest med ikke ser noe sted hvor det ville være mulig for meg å skape noen endring der ute, og dermed ser seg nødt til å jobbe med sin egen innstilling til kjensgjerningene, men denne innsikten leder uavkortet hen imot en skam og en erkjennelse av uverdighet som sikkert er totalt undøvendig fordi i denne nihilistiske rus så er det ikke vanskelig forstå at dette er falskneri, de andre er ikke mer verdt, intet individ er mer verdt og lengselen etter denne bekreftelsen og jaget etter å bli verdig, oppleve seg selv som verdifull er fullstendig meningsløs den gang også denne opplevelsesmaskinen som jeg er lenket til igjennom min eksistens er akkurat like verdifull som et hvilket som helst annet menneske, for noen vil alltid ta din plass, ingen er u-utbytbar. Og det var denne, nytteløsheten som samtidig foreslår en slags frihet fra å handle, jeg kontemplerte i det du valset inn og ba meg sette ord på det jeg føler, som om ordet på noen

som helst måte er en virkelig representasjon for det som egentlig foregår i mitt indre,

POSEIDON KJØS:

okei

Men hvordan har du det

Inni

Her

(Han legger hånden på brystet, som for å signalisere HJERTET, han lar hånden bli der)

ARIEL:

Jeg vet ikke

Jeg bare

Savner noe

POSEIDON KJØS:

Kontakt

ARIEL

Ja, kanskje

POSEIDON KJØS:

vilje

ARILD

ja, kanskje det også

POSEIDON

Personglighet

AILD:

ja, det er mulig... nei hey vent litt!

Jeg har bare så lyst til å besøke denne andre verden, med de som går der oppe, på land og har så lange pene ben, fast grunn under føttene, har bare lyst på noe annet enn denne flytende tilværelsen, this liquid life, fullstendig uten system eller forankring.

POSEIDON KJØS:

Du føler at du ikke har noen forankring?

ARIEL

Ja

eller

Her er alt så flytende, til og med sannheter, og fortellingen din om deg selv. Alt er i endring hele tiden. Umulig å holde fast ved identitet,

POSEIDON KJØS:

Du vet liksom ikke helt hvem du er?

ARILD

Jo

jeg vet liksom ikke helt hvem jeg er

POSEIDON KJØS:

Ja, så hvem faen er du da?

ARIEL

eh?

POSEIDON KJØS:

Du savner to streker under svaret.

ARIEL

Ja

Det vil si

Hadde jeg bare visst hva spørsmålet var

POSEIDON KJØS:

Det er greit

Du trenger ikke

Bare pust inn og

Ut

(ARIEL begynner å gråte)

Så ja

Bare la det komme

Du kan stole på meg

Du er så vakker

ARIEL:

Her nede i dypet er allting så flytende!

Det er til å drikke eddik av.

POSEIDON KJØS:

Er det derfor du er redd

ARIEL:

Bingo.

Ja

Eller?

Er jeg?

POSEIDON KJØS:

Ja

Men det er greit

Du trenger ikke være redd lenger

Bare slipp det

Kjenn her

ARIEL:

Ikke sånn.

POSEIDON KJØS:

Ikke sånn?

ARIEL:

Nei. Det er noe annet.

Hva gjør du

POSEIDON KJØS:

Ikke tenk

Bare fortsett å snakke

(Poseidon tafser mer og mer på Arild)

ARIEL

Jeg vet ikke om dette er helt

Greit

POSEIDON KJØS:

Bare slapp

Av

Si

Jeg er undervannskongen din

ARIEL

Jeg er bare så lei meg. Jeg tror ikke jeg kan finne meg noen her nede. Jeg er selvpoptatt jeg vet. Hvem er jeg til å tro at jeg er spesiell?

POSEIDON KJØS:

Du er spesiell

ARIEL

Bare fordi jeg sitter her med denne fiskehalen.

(Ariel nærmest disassosierer. Poseidon mumler forståelsesfullt)

Jeg blir bare så ufattelig sliten av dette undervannslivet. Skal liksom ingenting til før tårene renner. Vi er under vann. Vi er liv under vann. Underliv. Og underlivet er en fisk. Med begynnelse midtdel slutt.

Jeg gråter en elv, men her under vann blir det bare nok en dråpe i havet.

POSEIDON KJØS:

Sånn

Dette kommer til å bli bra

Ariel

Alt kommer til å bli bra

Arild

Dette

her

blir mellom oss

Ikke sant

ARIEL

Du skal gå

POSEIDON KJØS:

Må

ARIEL

Kommer du tilbake

Når kan jeg se deg igjen

POSEIDON KJØS:

Tror ikke det er lurt lille venn

(går)

ARILD

okei...

føkk dette her

Må bort

Herifra

Må

Finne en måte å komme bort

Herifra

To mennesker entrer scenen

De er avklede

Men fornøyde

De bærer på hvert sitt skilt

Der står det

AKT 2

De viser frem skiltet

Som på boksekamp

De utvikler denne klisjeen

Til en slags poseringsdans

Optrinnet varer

For lenge

Det som begynte som en vits

Blir mer og mer

Alvorlig

Ettersom de stakkars skuespillerne

Blir mer og mer

Desperate

Som om vi

Ikke forstår

De forsøker med stemmebruk

Men stemmene deres virker ikke

Som om de aldri har kunnet høre

Sine egne stemmer

Lavmælte og dumme lyder

Blir til høyere guturale lyder

Skiltene og poseringen

Blir mer og mer

manisk

SCENE 1: HOS KORALLREVEN: OG KORALLBJØRNEN:

Sitter FOR EKSEMPEL rundt en musling for å holde varmen.

Bjørnen, romsterer rundt på scenen og i tangen, holder på å forberede et ritual, men kan også være han bare forsøker å virke tilsynelatende opptatt med noe.

LYset beveger seg fra den ene siden til den andre, som om dagene går. Panorerer fra bak venstre til bak høyre. I en halvsirkel, slik at vi som regel ser siluetten av KORALLBJØRNEN:.

KORALLBJØRNEN: er kledd i en stor sort kappe. Vi ser ikke hans ansikt. Men vi ser røyk som siver ut av kappen, som om skikkelsen inne i kappen selv er røyk.

KORALLBJØRNEN: leter etter noe veldig viktig han har mistet, kanskje sin sjel, eller sine krefter, han snakker til sitt imaginære publikum i hodet, for å nedkjempe frykten.

KORALLBJØRNEN::

Velkommen sa de

Velkommen til dine beste dager

Velkommen

Som om jeg var en gjest

Og ikke hadde minst like stor rett til å være her.

Shakespeare har jeg spilt

Og også Schiller

Har jeg spilt

....

Auf dem boden liegt einem Schatz, dem du geglaubt hattest, dass verloren war, und dem du unseren Hertz nannte .

...

Men ingen bryr seg

Om det

kunne jeg fortalt masse

Men

Men

Ja, det får bli en annen gang

(KORALLBJØRNEN:s skygge blir lengre, men han rører seg ikke. Det er snarere solens gang over horisonten vi legger merke til. Også her nede.)

Hvor var jeg

Hvor har jeg lett

Jo jeg har beveget meg herfra til dit og så i en stadig mindre sirkel mot dette punktet

Den burde være her

Et sted

Om jeg ikke har oversett den

Naturen er avskyelig

Nytter ikke å påstå

Komme her

Naturlighet er slettes ikke noe ideal

Ikke noe naturlig over

Shakespeare

Schiller ville være naturlig

Men mislyktes

Og derfor

Genial prosess

Hvor var jeg

Her eller

Jeg begynte over her og nå har jeg beveget meg

I en stendig mindre sirkel
Mot dette punktet
Forøvrig er jeg av den meningen at naturen undrar seg beskrivelse
For å beskrive
Måtte benytte en prosess utenfor prosessen
Umulig
Språket blir bare
Mer natur
Natur for å beskrive natur
Latterlig konsept
egentlig
Latterlig
Direkte latterlig konsept
Språket vårt er en blindtarm
Men nyttig
Veldig nyttig

(KORALLBJØRNEN: reiser seg opp. Er ferdig med å rote rundt i tang. Setter hendene i hoften. Står naturlig. Har problemer med å stå naturlig. Noe selv-motsigende.)

Jeg kunne
Har grunn til det
Nå
Hvor ligger du
KORALLBJØRNEN:
jeg så et bilde av glassManet i Louvre en gang.
Vakkert veldig vakkert
Som shakespeare
Leser mye shakespeare

Men blir ikke klok

På ham

Blir klok av å slette minner

(Det banker på «døren»)

...

!!!

Nei

?

Det banker mer

!!!!

...

Nei

Ingen hjemme

(Det slutter å banke)

Puh kanskje de gikk

Nevnte for meg selv

Bodde helst på loftet

Men var så mye trekk

Flo og fjære

Alle disse vidunderlige årene
Bragte riktignok ikke noe spesielt
Med seg
Fortid
Henter oss ubønnhørlig inn
Men stille
Så godt og
så stille

(KORALLREVEN: kommer inn)

Å
Er det deg
Er det du som er ute og lusker
Kom inn
Sett deg
Sett deg ned
Jeg leter
Finner den ikke hadde den her
Men den er vel også i ferd med å bli ignorert
Akkurat som meg

Avskyelig dødsprosess

Fint at du kom nå
Egentlig
Du kan kanskje hjelpe meg å lete
Om du begynner der borte

Jeg er ganske sikker på at jeg så den
Her
Her et sted
Den lå her
Ganske sikker på det
Egentlig
Men så
Da jeg skulle begynne å lete etter den
Så
Ja så
Fant jeg den ikke lenger

Du sier ikke så mye
Det er greit
Schiller var også en veldig privat person

Der Mensch, der nicht sagen will, ist auch ein Mensch.

Du burde si mer
Noen virker klokere når de tier
Ikke du

Ah her er den

*(Det banker liksom på døren, men kanskje er det egentlig hele TV-en som ris-
ter)*

stillhet
Hvem kan det være

Er det noen du kjenner kanskje?

Du er liksom ikke så meddelssom i dag

Er du vel

KORALLREVEN:

...

KORALLBJØRNEN:

Du trenger ikke unnskyldde deg

KORALLREVEN:

...

Kunne godt tenkte meg

KORALLBJØRNEN:

Nok nå

Du må ikke

Fryktelig kjedelig dersom

KORALLREVEN:

Jeg trenger ikke

KORALLBJØRNEN:

Nei

Sett deg bare ned

Du lengter bare etter noe helt eksepsjonelt

Men her

I denne undervannshulen

Ariel kommer inn

KORALLBJØRNEN:

Du

ARIEL:

Døren var åpen

KORALLBJØRNEN:

Var den det

Visste du

KORALLREVEN:

Ingenting med dette å gjøre

ARIEL:

Jeg er en karakter her på lik linje med dere andre

KORALLBJØRNEN: (skeptisk)

Du kommer bare for å sabotere

Unaturlig skapning

ARIEL:

Men jeg har veldig vakkert og langt rødt hår

KORALLBJØRNEN:

Ubetydeligheter

Ubetydeligheter

Alle disse

Disse

KORALLREVEN:

Ubetydelighetene

KORALLBJØRNEN:

Nettopp

Vi hadde faktisk

Vi gjorde

Faktisk

Noe viktig her

Snakket om schiller og om språket som grensen for det naturlige

ARIEL:

Beklager

Det var ikke meningen å forstyrre

KORALLREVEN:

Litt sent

KORALLBJØRNEN:

Å be om unnskyldning

KORALLREVEN:

Nå

KORALLBJØRNEN:

Her ser du
Foran deg
Resultatet av flere år med intense
Studier

...

KORALLREVEN:
De er veldig nøyaktig

KORALLBJØRNEN:
Veldig

KORALLREVEN:
Nøyaktige

ARIEL:
JEG PASSER IKKE INN
MÅ BORT
TRENGER
NYE BEIN OG EN SLAGS PUSTEMASKIN FOR OVERFLATEN
NY KROPP

KORALLBJØRNEN:
Du og ja
Tar lengre tid

ARIEL:

Hvor lang tid da

KORALLBJØRNEN:

Jeg er ikke

Litt

Interessert i dette en gang

ARIEL:

Gi meg noen svar da

KORALLBJØRNEN:

Ikke bli så

melodramatisk

Vær så snill

Korallrev

Vi er veldig vare for

Alt for sarte følelser

KORALLBJØRNEN:

Forsinket dødsprosess

KORALLREVEN:

Ta det ikke ille opp

Han er i et lunefult humør i dag

Han fant ikke det han lette etter

Blir alltid så lunefull

Når han ikke finner det

Han leter etter

Ta det ikke ille opp

ARIEL:

Unnskyld

KORALLREVEN:

Ingenting å unnskyld

KORALLBJØRNEN:

Avskyelig selvopptatthet

KORALLREVEN:

Vi kan utveksle telefonnummer
kan ringes siden

ARIEL:

Ja

KORALLBJØRNEN:

Pakk!

Pakk!

Pakk!

KORALLREVEN:

Møt meg på hjørnet

Jeg vet hva du trenger

Jeg har det her

Men

Møt meg under to øyne

— —

Litt senere under to øyne. Ariel har blitt lurt med på et hotellrom med KORALLREVEN:.

KORALLREVEN:

Så

ARIEL:

Takk for at du ville møte meg

KORALLREVEN:

Gleden var

På min side

Du vil ha bein

ARIEL

ja, jeg ha så fryktelig lyst på et par bein

KORALLREVEN:

du og ja

men for å få dem så må du ha vilje

ARIEL:

jeg har det

KORALLREVEN:

ja, men du har ingen undertekst

Du er alt for naiv

ARIEL:

er jeg

Ja, kanskje

KORALLREVEN:

Da legger en ansvaret over på en annen.

ARIEL

gjør man

KORALLREVEN:

må forholde meg til den

Kan ikke utnytte deg seksuelt når du åpenbart ikke forstår

hva det er som foregår

ARIEL

hva mener du

Jeg vil bare ha disse nye beinene

KORALLREVEN:

jeg kan ikke hjelpe deg.

ARIEL:

men du sa

KORALLREVEN:

jeg løy

Jeg kan ikke
Du må
ja spørre ål
ja kanskje ål

(synger.)

Om du vill så kan du spørre ål
når du føler deg som høystakk men helst vil være nål

Spør en ål

Når du ikke livet lenger tåler
reis til sarragossa og spør en gjeng med åler
mangler du bein til å slite ut et par såler
spør om råd fra en vesentlig gruppe åler
Når lengsel i ditt bryst brenner som et st. hansbål
best å dra til djupet og spørre elektrisk ål

Ål, ål, ål

åååååååååå!

Når du er et gresstrå i en høystakk men helst vil værre NÅL

SPØØR EN ÅL!

SCENE 2: HOS ÅL

Ariel oppsøker Ål kommune for å spørre ål om de kan hjelpe henne å få ben på kroppen sin etter at hun har blitt så skrekkelig forelsket i den «lille» prinsen av danmark i første akt hvorpå, etter å ha blitt utsatt for et overgrep av Poseidon Kjøs bestemmer seg for å Get the hell out og komme seg vekk, opp på land, til det fri.

Ålene kommuniserer.

lyden av høyspentmaster og elektristhet

ARIEL: (til KORALLREVEN:) Er det her?

KORALLREVEN:

hva

ja vi er her

I

ved

Saragossa

hvor sjøens strømmer åler seg

hvor mikroplasten hoper seg opp

ARILD:

Det er ikke mye liv her.

KORALLREVEN:

De er nære.

La oss gjemme oss bak

denne steinen

her

ARILD:

kan vi ikke bare

KORALLREVEN:

La stillheten omslutte deg

de ser hyggelige ut

men foræderiske

kan være

foræderiske

ÅL:

ål ål ål ål !

ÅL:

ål ål?

ÅL:

Ål ål ål.

ARIEL: (hviskende) de virker ikke spesielt intelligente

KORALLREVEN:

Synet kan bedra.

De er kjent som de mest intelligent av sjøens skapninger

ÅL:

åål

ÅL:

ål ål ål ! Ål ål ål HAHHAHAH! åål ål . ÅI? ÅLÅLÅL

ÅL:

HEHEHE ÅL!

ARILD

Jeg vil snakke til dem

Hva holde dere på med?

- vi driver på og skjøter sugerør
- ja, vi skjøter alle disse sugerørene sammen for å lage et langt sugerør som vi kan stikke borti statskassa.
- Hardt å komme over gode sugerør for tida
- De er blitt ulovlige
- Nesten umulig å finne
- Ulovlige sugerør langt nedi statskassa
- Suger til oss perlemor og pynteskjell
- Undersjøisk currency
- Kryptiske penger
- Vil du vite hva kryptiske penger er?

ARIEL:

Nei

- Det er umulig å si hva du får.

ARIEL:

Hva mener du?

- Hver gang du betaler

ARIEL:

Ja

- Så får du noe uventet
- Det er penger som er hyllet inn i et slør av mystikk

- Nei, det er pensjonssparing
- I denne krypten oppbevarer vi currency og chicken tikka masala
- Digitale løsninger på digitale problemer
- Den endelige digitale løsningen på problemet
- Microsoft word! (legger opp til high five)
- Den endelige løsningen på det digitale problemet er analt
- Digiteller det egentlig?
- Oppløst og vedtatt er vår scene

ARIEL

Disse to-tre klovnene burde vært fratatt lisensen

KORALLREVEN::

vær respektfull

ARILD:

De kommer aldri til poenget

- Hva er det som går og går og aldri kommer til poenget?

ARIEL:

Det vil jeg helst slippe å forholde meg til

- Men hvis du skulle gjette

ARIEL:

nei

- Prøv å gjett da

ARIEL:

Javel, klokka

- Nei

ARIEL:

Nei?

- Nei det er ikke klokka

ARIEL:

Ja, men hva er det da?

- Gjett

ARIEL:

Men jeg har jo akkurat gjettet

- Gjett en gang til

ARIEL:

Nei, det er ikke sånn det fungerer. Jeg har gjettet, det var feil og nå må du fortelle meg hva løsningen er

(dialogen fortsetter, ålene er tydeligvis ikke fornøyd, de vil fortsette gjettingen, men til slutt kommer de til enighet og lar Ariel få svaret.)

- Den endelige løsningen klokka tolv på fem på natta

- Vargtimen
- Vargens time
- Du vil vite hva løsningen på gåten er

ARIEL:

Ja, eller nei, ikke egentlig, ikke derfor jeg er her, men ja, altså, nå har jeg jo blitt lovet et svar

- Den som intet lover intet vinner

ARIEL:

Det er ikke slik det uttrykket fungerer

- Det er ikke slik uttrykket fungerer

ARIEL:

Skal du begynne å ape etter meg nå også?

- Vi aper ikke, vi etterligner

ARIEL:

Det skal du få meg til å tro

- Vi er spesielt interesserte i å etterligne sånne som deg, vi har spesielt elastisk hud nemlig og kan forvandle oss til sånne som deg, men vi blir som regel oppdaget, fremmede kan vi lure, men ikke venner og bekjente av offeret

ARIEL:

Offeret?

- Sa vi offeret? Vi mente vinneren, ikke sant vi mente vinneren?

- Jo vi mente VINNEREN

ARIEL:

Jeg er skeptisk

- Ingen grunn til skepsis. Du er blant venner

ARIEL:

Jeg er blant ål

- Ålreite dyr, er vi ikke
- Ålreite dyr er vi ikke
- Ålene er man ingen, sammen er vi sterke
- Åltid skal du drive og blande deg inn
- Det gjør ingenting
- Nei, det synes vel du, men det er fordi du er gjest i vår lille stim
- Saragossa
- Eller ål
- Tid for ål
- Åltid ålerede

ARIEL:

Hva vil dere

- Vi vil
- Deg

ARIEL:

Meg?

- Ja, lille pusekatt vi vil bli deg
- Vi er magisk ål
- Kryptisk ål. Vi har ventet på deg
- Lenge
- Veldig lenge
- Vi har digitale pakkelsninger skreddersydd for sånn spretne sjøfisker som deg
- Du har kommet ned til vår krypt for å minere og vi lagrer minner
- Vi er eldgamle, ålgamle
- Åltid har vi vært her.

ARIEL:

Åltid?

- Åltid vil vi være her
- Du er det nye offeret vårt

ARIEL:

Offeret?

- Sa vi offeret? Vi mente vinneren
- Ikke sant vi mente vinneren
- Jooooo vinneren
- Heldiggrisen baby
- Den heldige pattegrisen peppa gris
- Har funnet veien ned til ålenes krypt. (*Scenen blir mørkere, har blitt det en stund, men nå er det tydelig*)
- Velkommen

ARIEL:

Takk

- Du lurer på noe

ARIEL:

Jeg trenger en løsning

- Ja, enig, vi løser deg opp. Løser opp bena dine og begraver skjellete ditt her sammen med gamle Ålefar
- På BUNNEN
- Ja på bunnen
- Bunnan bunnan bunnan
- (Faint sounds of eels som stemmer I ekko: bunnan bunnan bunnan)

Ålene begynner på en sang som handler om å finne veien gjennom et veldig veldig stort hav med GPS

- De spiser vedkommende
- De spiser alle den det kommer ved
- Enden på visa er ofte tristere enn begynnelsen
- Ja, må jo gå et sted
- Lede til noe
- Lede opp til noe.

Ålen begynner å spå den lille havfruen

- Du er i fare, du er i stor fare, om du går nedover denne stien, ditt begjærs sti, vil det gå deg spesielt ille, tro oss, tro på oss ålene.

PROFEEN (HU KLEINE fra BAREN) i form av blekksprut dukker opp til stor åtgaum

ER DET KORALLREVEN som forsøker å hjelpe henne og redde henne bort fra ål? Men ariel vil heller omgjøres av ål

PROFEEN:

Jeg ser deg nok

ARIEL:

hvordan oppdaget du meg

PROFEEN:

Jeg kjente deg igjen på kamuflasjen. Du gikk for godt inn i terrenget. Mer sandbunn enn sandbunnen

Ta meg i hånden

ARIEL:

Hvilke av dem?

PROFEEN:

Bare en av dem.

ARIEL:

Ok

PROFEEN:

Lov meg!

ARIEL:

Hva da

PROFEEN:

Lov meg at du ikke drar opp dit

ARIEL:

Hva mener du

PROFEEN:

Jeg ser det på fjeset ditt, ja, vi er kanskje en annen type intelligens, men vi er intelligente og jeg kjenner igjen blikket til en som begjærer når jeg ser det

ARIEL:

En som?

PROFEEN:

En som begjærer. Du vil strekke deg. Strekke deg vekk fra dette og bort til noe annet.

ARIEL:

Jeg trenger ikke dette akkurat nå

PROFEEN:

Du vil inngå i en større fortelling, men det finnes ingen større fortelling enn dette?

ARIEL:

Hvilken fortelling er dette

PROFEEN:

Fortellingen om havet vel! Den store moderen

ÅL:

åltreit

hva snakker dere om

ARIEL:

Min mor er død

PROFEEN:

Ja, hun ja, men ikke arketypen DEN STORE MODEREN

ARIEL:

Du har åpenbart en annen intelligens enn meg ja

PROFEEN:

Hør på meg! Og ikke kødd det bort. Stoor fare venter deg, der borte. Stor fare om du følger denne veien. Stor

ARIEL:

Okei

PROFEEN:

Du tror meg ikke

ARIEL:

Joda, eller nei, eller jeg vet ikke, har ikke noe valg, må gjøre det som føles rett

PROFEEN:

Ikke lytt til følelsene dine! Siden når har det kommet noe godt ut av at noen lytter til følelsene sine? Ve meg ve! Som må være vitne til det skitneste av all adferd

ARIEL:

Kom igjen

PROFEEN:

Det skitneste vesen av lysters skitt som skitner sin renhet til for å oppfylle en idé om at man liksom ikke har levd dersom man ikke har ligget rundt

ARIEL:

Unnskyld meg

ÅL:

vi må be deg om å gå

- ja, vi må gjøre viktig og på era sjåån.
- veldig viktig
- lille havfruepus trenger vår hjelp

PROFEEN:

Ja, jeg ser det i dine skitne tøyse øyne, du vil bare penetreres, men kan ikke la seg penetreres så lenge du bare legger egg. KORT REKLAMEPAUSE, ER MOBLREGNINGEN BLITT LITT DYR I DET SISTE SVITSJ TIL TELIA Og gyttes på. Det er ikke nok at de kommer i ansiktet ditt, du vil fyllbyrdes, du vil at noen trenger inn i deg

Ål:

- forbausende undertekst
- la pusekatten være i fred

- kom med oss Arild

ARIEL:

Okei, jeg tror du må gå

(til KORALLREVEN)

du og.

KORALLREVEN:

er du sikker?

ARILD:

Må gjøre dette alene

PROFEEN:

AKT mine ord! Stort alvor og gru vil komme om du fortsetter på denne sti

ARILD:

okei, takk til deg

ha det bra

ÅL:

adjø

PROFEEN:

sann mine ord!

SCENE 2 ARIEL UTREDES FOR FINNEDYSFORI

Ariel vender tilbake til ålene og lar seg undersøke. Ariel mister beina og får tungen skåret av. Den store skipsklokka klinger med en ubehagelig kraft igjennom scenen.

ÅL:

- Da var det oss da
- endelig
- bare du
- og oss
- da
- Er det? Er det noe?

ARIEL:

Hvem spør?

- Denne stemmen her
- Og denne
- Vi er her
- Flere av oss
- Har kommet
- Vi trengte oss på

- Håper vi ikke kommer på et ubeleilig tidspunkt?

ARIEL:

Nei, altså, jeg er klar?

- Fortelle mer?
- Ja, fortelle mer kjære deg
- vi er gode på lytting
- veldig
- og gode
- hva ser du når du vender blikket innover?
- fortelle oss det kjære

ARIEL:

Ok. jeg ser meg omkring rundt meg er det fullstendig tåkete, som et slør over øynene eller motlys på film jeg klare ikke å skjelne konturer en gang.

- Klarer ikke å skjelne konturer.

ARIEL:

Ja akkurat, klarer ikke skjelne konturer. Jeg bare

- Klarer ikke

ARIEL:

Nei akkurat, klarer ikke å skjelne konturer som burde vært der

- Burde
- Ja, det er vanskelig

- Vanlige ting er vanskelig

ARIEL:

Ja, eller, altså, vanlig og vanlig, hvordan vet jeg om dette er vanlig eller ikke

- Klarer ikke å skjelne mellom vanlig tilstand og drømmetilstand

ARIEL:

Nei, eller, altså, hva gjør du? Skriver du ned det jeg sier

- Skriver ned det jeg sier
- Skriver og skriver

ARIEL:

Eller bare hermer du?

- Den undersøkede frågar mycket bra, den undersøkede blir undersøkt, alltid under søkt

ARIEL:

Vet ikke

- Vet ikke?

ARIEL:

Vet ikke helt hvordan jeg skal forholde meg

- Nei

ARIEL:

Til dette

- Du pratet mycket interessant, sejer mycket interessanta saker og sover med dina ögon även om det er ljust ute i dagen

ARIEL

- okei, dette gir overhodet ingen mening
- objektet tykjer inte dette kan springa i hop med hennas verkelegsoppfatning

ARIEL:

Objektet

- objektet itvåkesatter sitt eget jag

ARIEL:

dette her går ikke lenger

- vi går ikke særlig lenger.

ARIEL:

Jeg trodde kanskje vi kunne bli enige, men det virker som vi har ulike interesser, jeg er ikke ute etter å moralisere, eller fortelle deg hvordan du burde leve livet ditt, så ikke fortell meg hva jeg skal gjøre

- neivel
- hun sejer massa underlige säker

ARILD

Jeg vil bare et annet sted. Jeg vil bare til et annet sted. Være annerledes

- jag vet, hur väre det möjligt
- jag kan inte fatta presist

- måste övergje
- ja måste
- vi kan inte
- inte spesielt mycket i alla fall
- nej, du sejer noget der lilla far

ARILD

hva er det som skjer?

Du undersøkes

Du er underlagt en undersøkelse

Du søkes under

Vi søker under deg

ARIEL

Ok

- Du kan snakke fritt

Du er på sett og vis

Blant venner

På sett og vis

ARIEL:

Ok kan jeg

- Å jada, bare å snakke.

Snakk snakk snakk

Artikuler

Deg

(ARILD monologiserer. Hennes øyelokk blir tyngre og tyngre ettersom Ålene hypnotiserer henne. Og operer på henne, hun havner i narkose og snakker og snakker. Til slutt har hun seilt avgårde til en drøm)

ARIEL:

Jeg tror at om jeg bare KOMMER OPP PÅ LAND så kommer alt til å løse seg, at om bare en eller annen sjøheks hvisker de rette trylleordene inn i ørene mine så vil hell og lykke følge meg. Jeg vil bare så skrekkelig mye være noe annet enn det jeg er akkurat nå. Jeg trenger en transformasjon for jeg er lei av denne vegeterende larvetilstanden

jeg er stuck i en eller annen hverdag alt jeg ville var å synge akkurat som de andre, bare bli beundret, Jeg spør meg selv om jeg ikke ønsket nettopp det. Å bli beundret. i det minste respektert, men når jeg gjør det, når jeg synger så eksisterer ikke det problemet i det hele tatt. Jeg har en ok sangstemme, har jeg hørt. O kult.

Okkult. O det er kult at du synger, sier de til meg. Jeg gjør meg bemerket med min sangstemme. Var jeg bare et annet sted, med et ekte publikum, ikke bare denne slimete og kalde massen.

Ikke si at jeg sa det.

Jeg er avhengig av motstanden, jeg er avhengig av å forsøke noe som er klin umulig, kanskje bare få bevis på at det er klin umulig, men lell da, hadde vært vilt bra.

Der oppe, der puster de friere. De puster punktum. Her nede lar vi bare det som omgir oss strømme igjennom oss, det er så mørkt her og ingen er egentlig venner.

Her nede er ålting så mørkt.

Alle her i dette akvariet er totalt blaserte De er så blaserte. **Bedre å være blasert enn posjert**, sier nå du, men lell da, de har faen meg fått alt de har pekt på, også jeg, fullstendig ubevisst mine egne privilegier har jeg lett etter noe skikkelig umulig å utrette og endelig funnet det,

i det å få en annen kropp, (ikke umulig likevel, sier du? Nuvel. Kanskje jeg bare velger å se bort i fra den bemerkningen

Disse sjødyrene. Har alt de trenger, og er opplærte til å kjenne på følelsene sine og liksom uttrykke de og kjenne etter hva de egentlig vil. Damn vår hegemoniske underdanighetsideologi, handler bare om behovstilfredsstillelse så vi har fått en generasjon med undersjøiske narsissister. Til og med de som tilsynelatende tar seg av andre. Dekker bare sine egne egoistiske behov ved å liksom være hjelpelige. Ta denne sjøkrepsen her for eksempel, (Om KORALLREVEN:) klassisk eksempel på besjelet skalldyr (*ordspill: beskjellet, med skjell*) som stikker skjellet sitt borti andres saker. Våre forfedre klatret opp sivilisasjonens stige, barbeint, svømte opp med egne finner, men veien ned trappen på den andre siden blir betråkket med gucci-sandaler. Hadde jeg bare hatt føtter og lunger som fungerte.

KORALLREVEN:: Faen ikke greit å være litt påkobla. Jeg tar inn alt. Alles følelser. Som elektriske signaler. Får faen ikke fri. Har ikke mer å gi. Jeg jobber jo praktisk talt livet av meg. Leppefisk. Alltid parat. Jeg tenker ikke litt en gang på at dette er vanskelig. Eller ufyselig.

ARILD:

her er bare fryd og gammen og ja, vi er jo søttan meg prinsesser attpåtil, ikke rart jeg kreperer av kjedsomhet når alt jeg vil ha er innenfor rekkevidde, jeg ville ha mine 15 minutter med berømmelse, og nå vil jeg bare ha mer av det, som et skudd heroin var det, eller, jeg har aldri tatt heroin, men jeg har hørt beskrivelser fra folk som har tatt det - , beskrev det som en varm omfavnelse full av kjærlighet, jeg antar at han aldri hadde fått en varm omfavnelse før eller noe, slik var mine femten minutter med berømmelse, som en varm dose oppmerksomhet jeg aldri hadde fått før, som en dose med oppmerksomhet. Min mor ble drept av SJØHEKSA, så det forklarer vel saken. Jeg lærte aldri grensesetting.

Jeg reddet den lille prinsen af danemark fra drukningsdøden og siden det er min skjebne forseglet, med syv segl, hvem kan segle foruten vind, i alle fall ikke jeg, jeg dro han opp fra stormen og plasserte ham på stranda i stabilt sideleie, jeg utførte munn til munn metoden på ham og kilte ham litt i rumpehullet, han merket ikke noe, og vil sikkert ikke huske noe av det heller, at jeg rimmet ham littegranne. Nå klarer jeg ikke å slutte å tenke på ham. Jeg får ikke nok av ham i hodet mitt eller i kroppen min.

SCENE 3 I SJØHEKSAS REIR I DRØMMELANDSKAPET

Arild har sovna og forsvinner inn i drømmene til heksas hytte på bunnen av havet. Må integrere.

SJØHEKSA:

Hei lille venn

ARIEL:

Hvem der

SJØHEKSA

Hei lille venn det er bare jeg som hjemsøker drømmene dine

ARIEL:

Jeg trodde det var på ekte. Føltes så ekte

SJØHEKSA

Ja, vi gjør det. Føles ekte mener jeg. Og hvem har sagt.

At dette ikke er ekte

ARIEL:

Du sier noe

SJØHEKSA

Ja, jeg sier noe, der ja. Så du har funnet veien til hytta mi

ARIEL:

Vil bare hilse på

SJØHEKSA

Uansett godt at du kom

ARIEL:

Ja, jeg kom vel hit

SJØHEKSA

selvsagt kom du hit. Helt av deg selv. Gjorde du det

ARIEL:

Ja (stolt) helt av meg selv.

SJØHEKSA

Kjempeflink

Du skjønner. Det var sannelig flaks. For meg. At du kom nettopp nå. Hadde noe kakao her. På kok. Vil du ha

ARIEL:

Åh, ja, takk gjerne

HAVHESTEN

Ikke drikk noe i dødsriket!

ARIEL:

Hva sa du

SJØHEKSA

Ingenting. Kom inn. Ta av deg på finnene og kom inn. Her er alt akkurat som du har drømt om å ha det når du blir voksen

ARIEL:

Wow! Alt er nøyaktig slik jeg har drømt om å ha det når jeg blir voksen

SJØHEKSA

Ja, er det ikke fint.

ARIEL:

Det er vidunderlig

SJØHEKSA

La oss ikke overdrive

ARIEL:

Det er alt jeg har drømt om det er virkelig vakkert her. Du har det veldig koselig.

SJØHEKSA

Ikke sant. Vi kan se mer på det etterpå. Det er noe jeg vil vise deg

ARIEL:

Okei, hva da

SJØHEKSA

Se her. Sjøhexagrammet her. Vil fortelle deg hvem du egentlig er.

ARIEL

Vil det

SJØHEKSA

Veldig presise greier. Veldig presist. Sett deg ned. Smak litt på denne appelsinen. Se der. Godt ja. Lånte fjær. Riktignok. Men likefult effektivt. Kjære lille venn. Du sier ingenting

ARIEL:

Jeg er målbundet.

SJØHEKSA

Ja, presisere denne gangen. Se nærmere. Hva ser du?

ARIEL:

Annen identitet. Oppstykket. Blanding og gråzoner.

SJØHEKSA

Nettopp. Uforløst og abstrakt.

ARIEL:

Gråtetungt

SJØHEKSA

Ja, ikke sant

ARIEL:

Men egentlig raseri

SJØHEKSA

Helst det

ARIEL:

Jeg er en annen

SJØHEKSA

Nå ser du det

(POSEIDON kommer og han er unhappy)

SJØHEKSA

Hva gjør du her?

POSEIDON KJØS:

DU KJENNER HAM IKKE ENGANG!

ARIEL:

Du kan ikke stoppe meg! Jeg elsker ham! Du kan ikke. Jeg må opp dit. Prosessen er i gang!

POSEIDON KJØS:

HAN ER MENNESKE! DU ER HAVFRUE! HJELPE MEG JEG SKAL NÅ FREM TIL DEG OG HVIS DETTE ER ENESTE MÅTEN SÅ FÅR DET FAEN MEG VÆRE SLIK.

SLIPP HENNE

SJØHEKSA:

Vi har en bindende kontrakt kjære POSEIDON og ingen oppsigelsestid for hun KAN IKKE SI DEN FRA SEG, BINDE INN I EVIGHETEN SER DU DET IKKE

ARILD:

Vent litt, hvilken kontrakt er det du snakker om?

POSEIDON KJØS:

Arild, Vær stille, nå er det de voksne som snakker!

SJØHEKSA:

Hvis du ikke får klina med prinsen i løpet av en uke og at han elsker deg på ordentlig akkurat som i en film, så tilhører du faktisk meg. Da er din sjel min for alltid og jeg kan lage duplikater av deg.

ARILD:

Dette har ikke jeg signert

SJØHEKSA:

Kødder du! Det står i kontrakten lille venn. Det står i kontrakten

POSEIDON KJØS:

Faen Ariel, hva har du gjort? Kan ikke hjelpe deg nå, når du har skrevet under på en kontrakt

SJØHEKSA:

Og hvis du ikke får det til. Mister du din sjel og dør og blir dum på havet.

(Red. : Til skum på havet)

ARIEL:

Jeg har ikke skrevet under på noen ting som helst

POSEIDON KJØS:

Ikke vær uansvarig arild, når du har signert så har du signert. Sånn er det bare

SJØHEKSA:

Signert er signert lille venn! Og nå,

NÅ STYRER JEG HAVET PATETISKE TULLINGER NÅ HAR JEG KOMFORT OG STYRER MEG SJØL

KAN FORESTEN BLI VANSKELIG Å KOMMUNISERE MED FOLK DER OPPPE. HARDT NÅR DU HAR MISTA STEMMERETTEN DIN! HARDT NÅR DU IKKE KAN UTTRYKKE DEG SELV PÅ ORDENTLIG! OSV

OG Hvis du ikke får klina med prinsen så tilhører din sjel meg for alltid. Og jeg kan lage duplikater av deg. STÅR I KONTRAKTEN STÅR I KONTRAKTEN STÅR HER SVART PÅ HVIT

Når du har skrevet under svart på hvit
Og navnet ditt der nede er umulig å bli kvitt
Da må du danse uten sang i havets katedral
For kontrakten du har skrevet på er jævlig sakral

JEG ER TØRST
Å SÅ TØRST

SANNHET ER TIL SALGS OG JEG ER TØRST
Hjelper ikke med faktsjekker

Når de tror du Orden knekker

JEG er tørst

Å så tørst

SANNHET ER SÅ RELATIVT OG JEG ER TØRST

Din sjel blir min du dumme ku når natten har falt på
Og prinsens elsk du ikke vant og ikke ble han kåt

Da blir jeg fyrst en inne her i underlivets by
Og Pussydon blir knekten min og hører på mitt fy

JEG ER TØRST
Å SÅ TØRST

SANNHET ER TIL SALGS OG JEG ER TØRST
Hjelper ikke med faktsjekker
Når de tror du Orden knekker

JEG er tørst
Å så tørst

SANNHET ER SÅ RELATIVT OG JEG ER så TØRST

Når jeg har dokumentet her er som viser jeg har rett
Vil alle barna tro på meg og kontroll blir så lett
din forvirring skremmer oss som vil ha deg i en bås
Mann er mann og kjønn er kjønn alt annet er kun vår

Bridge: er det grått og vagt og komplekst bli vi veldig redd
Men gråhet kan og brukes for å holde dem i ledd
Vi stiller bare spørsmål!
Vi stiller jo kun spørsmål!

Ho ho det er så lett å klusje til sannhet og definere veldig klart samtidig for å
bevare makta liksom. Det er derfor jeg er blekksprut, vi er gode på kamuflasje
og bruker blekk for å sudde ting til

JEG ER TØRST
Å SÅ TØRST

SANNHET ER TIL SALGS OG JEG ER TØRST
Hjelper ikke med faktsjekker
Når de tror du Orden knekker

JEG er tørst

Å så tørst

SANNHET ER SÅ RELATIVT OG JEG ER så TØRST

SCENE 4 GYTING

Scenen hvor Ariel får beina sammen med ål og sjøheks og poseidon. Et overgangsritual

Se Giselle Viennes Crowd og Jerk, Se romeo castelluccis Brussel, se Jan Fabres Mount Olympus, se Castorfs Brødrene Karmasov, se for deg en annen tid, tegneserien midt i Kill Bill 1 av Tarantino eller den lange scenen der det ikke skjer noe i Once upon a time in Hollywood, men også Caligula fra 1978, tenk på stemmebruken i norsk svartmetallmusikk på 90-tallet, les bloggen til Sophie Elise mens du onanerer, hør Bachs Matteuspassjonen, og dra på shamanfestivalen Riddu Riddu og join en trommesirkel, følg Kanye West på Instagram

Mørke, en scene som er en dans, i en slags sirkel, det er litt som en anemone, men noen holder en skum-maskin over dem, og de blir våtere og våtere, anemonene bølger opp og ned i en slags bølgende bevegelse, de gjør riplebul bevegelse til The Chemical Brothers med The State we´re in. Skummet kommer ut av en penis, det er penisen til Uranus som Kronos har kappet av med sigden og slynget på havet. Under kroppsmassen som nå også er dekket av skum, skimter vi et stort skjell og nå åpner skjellet seg og på dette skjellet ligger en Ariel i en full body suit av sort latex, drakten er heldekkende og hun ser nesten ut som en silhuett, men når hetten kommer av, viser det seg at hun har skjegg, tenker jeg.

Tristan og Isolde : Einleitung spilles, litt for høyt.

Kroppene er dekket av gull og glitter og håret har et såkalt wet-look?

HAVFOLKET Gyter

En gang i året gyter havfolket. Det er en slags innenlandsfestival. Havfolket svømmer oppover elv. De svømmer til elv de selv kommer fra. En slags returné par la neesaince, return to the womb. De svømmer som faen, de flittige jævlene, oppover elvestryk, spretter opp foss, en havperson kan visstnok hoppe opp til 6 meter i været. Det er sjukt imponerende. Under denne ferden tar de ikke til seg mat eller drikke. Det er en slags id-light kan man si, og når de ikke kommer lenger opp i strykene. De sprekeste kommer lengst og er de

som får parret seg mest, så begynner parringen. Som stort sett består i å runke og spre sperm og egg rundt omkring i kulpen som en eneste stor Bukake, spermer i et vannglass og håper på det beste. Fordi gytingen ikke innebærer noen form for penetrering eller oppslukning har havfolket utviklet et helt annet indre symbollandskap enn menneskene med bein. Det er generelt lite sublimering som foregår, ingen høye tårnstrukturer blir bygget, den undersjøiske kunstdiskursen dreier seg i stor grad om å slime til eller å sause til strukturer og forklarer den noe tilsmussede arkitekturen på sjøfolkenes hjemsteder. Det vil si, tilsmusset ja, i våre øyne, ja, men skjønnhet i øynene til et havfolk. Ikke rart hun lengtet etter ben, Ariel, etter å ha tilbragt et halvt århundre i Poseidons tjeneste, flesket opp den ene orkanen etter den andre, vært en nyttig sjakkbonde i Poseidons renke-spill. Men nå var hun fri og atter vendt tilbake til Havfolkets arnested Atlantbåtis.

Spermhvalen melkes, den har så mye sperm, kokende sperm blir slynget ut i bøtter og spann. Spermen kokes og de bader i den deilige varme spermen, i plaskebassenget, det er slik de gyter. I små badeplaskebasseng

Blod blander seg med sperm. Flyter sammen og danner et mønster, forgreininger på gulvet, forestillingen blir en youtube-video. Alt foregår i dette lukkede rommet.

Hvor er de voksne hen, synes verket å skrike?

Hvor er de voksne hen?

Havfruene danser i plaskebassenget til pyroclasts F av sunn((o)) spermen helles over dem fra greske amforaer. De gyter og gyter. De hvite tunikaene blir mer og mer gjennomsiktige. (Natur Werner Danielsen fanger opp alt med kameraet sitt) Etter hvert blir amforaene fylt med varmt blod i stedet. Og deretter grønt slim, blir helt sakte nedover de nå nesten nakne kroppene. Eller:

En sort skikkelse fra the Black Paintings av Goya entrer bakscenen han beveger seg mot plaskebassenget der havfruene gyter i all spermen. Han kommer nærmere og nærmere. Kledt i sort. Med horn, et geitehode. I det havfruen når sin ekstase, hun lener seg opp mot veggen, med ryggen bakover mot den sortkledde skikkelsen. Han velsigner henne fra den ene øret til det andre.

I plaskebassenget fylt til randen av sperm, ligger fiskehoder og flyter.

En slags boullabaisse:

EN familie sitter rundt plaskebassenget og spiser fiskesuppe

Bare halen til havfruen stikker opp av suppa/plaskebassenget.

Den ene: mmm norsk laks

Den andre: mmm, godt med mat

1 ja, nå skal det smake

2 lukter lekkert

3 ja veldig lekkert

1 ja, namnam nam

2 nå blir det godt med mat

4 ja, håper det er etanes

1 ja klart det er det

2 det er sikkert kjempegodt

4 ja blir spennende.

3 du skal nå alltid snakke deg selv ned

4 gjør jeg

2 ja!

1 slapp nå litt av (til 4) det er sikkert kjempegodt, det lukter godt i alle fall.

3(prøver å være hyggelig) hvilken oppskrift har du brukt?

4 jeg sluppet det litt til

2 der ser du

1 rolig nå

4 men jeg tok utgangspunkt i en oppskrift fra matprat

INTERMEZZO: ELLIOT RODGERS

Følgespott forfølger Elliot Rodgers

(JORDBÆR) Røyk blir skutt opp fra bak i scenen et sted, men før dette befinner vi oss hjemme hos en incel: slikker på et stort sverd

Det er litt som på en gammel VHS-video fra 90-tallet, det skurrer, og det er Live video til «it took the night».. av Sunn ((o)) En slags sverdslikkende erotisk dans. Han veksler mellom dette og å twerke og å daske to kyllingklubber mot hverandre demonstrativt, dette er en fryktigelig mørk scene.

Om bare dette alt for faste kjøttet kunne smelte og vaske seg bort og forsvinne in a puff of smoke, fittesatanisten er mitt navn. Dere har holdt dere alt for gode for meg for lenge. Jeg er ikke skvetten. Se på meg, Elliot, jeg er vakker, jeg er stor, jeg er gudommelig,

kvinnene

Kvinnene

har tatt over med sin feminisme

sin grusomme feminisme,

all min lidelse, all min lidelse på denne jord har skyldtes menneskeheten,

Og sosiale medier

disse innsektene som kravler rundt på jorda parasitter, men mest på grunn av kvinneskene. All denne lidelsen har fått meg til å innse hvor grusom og ekkel menneskearten er, denne arten. denne arten. aaargh, denne arten av jeg finner ikke ord, jeg finner ikke ord nå som dere, de siste skal bevitne mine ord, men forestill dere et veldig egenartet ord som liksom inneholder veldig mye agg og bitterhet, hvor var jeg? MENNESKEHETEN SOM ART er så grusom, spesielt kvinneskene. Alt jeg ville var å passe inn, og leve, leve glad og lykkelig, men jeg ble utstøtt, avspist, utkastet og tvunget til å utholde ensomheten og ubetydeligheten utelukkende fordi hunkjønnene av den menneskelige rasen ikke fant det i seg å se verdien

av meg.

Dette er ikke historien om en gjeng med havfruer, dette er historien om hvordan jeg ble til , om hvordan denne mørke, triste og hjerteskjærende historien om hvordan jeg, en verdig person, en talentfull ung mann full av drømmer, liv, og sædceller, potensiale og potens ble utstøtt og forskjøvet, ut av historiens gang til fordel for kvinnen, spesielt de blonde. Jeg var ikke alltid slik, jeg var egentlig en veldig hyggelig fyr, jeg var glad

ikke be meg rydde på rommet

ikke be meg gå til psykologen

dette er et sykt samfunn

Strukturene strukturene strukturene... osv.

dere legger ansvaret over på individet, men det er ikke individets ansvar å endre seg selv og å underlegge seg de rådende strukturene, de som undertrykker kastrerer,

ytringsfriheten er bare et av målene mine

lenge svevde jeg omkring i eteren uten en kropp, mindre enn et menneske, mere enn en ånd,

Dagen skal komme

dagen for å ta igjen, day of retribution

Jeg har besluttet meg for å dø. Men før dette skal jeg endre samfunnet en gang for alle slik at jeg vil bli husket for den jeg er. Når jeg nå har fattet denne beslutningen så er det som om livet har fått tilbake fargene og luktene. Jeg har bestemt meg for å ta opp en hobby og få mest mulig ut av dagene, jeg har begynt med veving. Jeg har gått til anskaffelse av disse håndveven @e, og planlegger å bygge en større vev i oppholdsrommet, når man vever må man være forsiktig slik at hver tråd får plass til seg selv, hvis du vever for tett og ikke gir hver enkelt tråd rom så risikerer veven å bli ustabil, den kan ryke, du må la hver tråd få plass, samtidig må du se helheten,

handleliste:

to pistoler, men også en tredje i tilfelle en av dem låser seg, det er nemlig slik jeg har tenkt å ta selvmord, ved å skyte meg selv i hodet med to pistoler samtidig

kniver

hylstre og esker til utstyret

snickers

coute de bourgogne

de siste månedene av mitt liv vil jeg leve, ikke mer spinking og sparing

Etter at jeg har gått igjennom hver eneste fantasi om hvordan jeg skal straffe mine fiender, de mennene som alltid får sex, som har masse deilig sex og nyter dette, samt de blonde deilige kvinnene som snyter meg for tilgangen til kroppene deres, har jeg begynt å planlege i eksakt detalj hvordan min day of retribution skal foregå

Dagen før Dommens dag vil jeg begynne med å stille musestille fryktelig stille drepe så mange folk i nærheten av universitetet ved å stille lure dem inn i leiligheten min gjennom et eller annet form for trikks. De to første jeg må drepe er romkammeratene mine, slik at jeg kan sikre meg hele leiligheten og gjøre den til mitt private tortur og draps kammer. Jeg begynner med å drepe de som ser best ut, fordi de sikkert har hatt de beste sexlivene, All den nytelsen som de har hatt i livet vil jeg forvandle og straffe dem ved å skjenke dem like mye smerte. Jeg har levd et liv i smerte og lidelse så det er bare rettferdig at jeg skjenker andre dette nå. Jeg slår dem i bakhodet med en eller annen hammer, og flår dem og heller kokende vann på dem mens de fremdeles er levende eller andre torturmåter jeg kan komme på der og da. Når de nå endelig er døde så skjærer jeg hodene av dem og pynter rommet mitt med dem.

Rettferdighetens Dag, rett før den klimaktiske massakren.

I løpet av de siste ukene av livet mitt fortsatte jeg mine daglige utflukter og eventyr rundt om i undervannsbyen, og prøvde å erfare så mye av verden som jeg kunne før jeg døde. Mens jeg gjorde dette, skjønte jeg at den eneste verden jeg noensinne kan oppleve, er en forvrengt verden av kontinuerlig lidelse. Uansett hvor jeg går, så må jeg imøtekomme samme urettferdighet.

Unge par er OVERALT! De minner meg konstant på hva jeg har manglet hele livet.

Det eneste jeg noensinne ville, var å elske kvinner, og bli elsket av dem tilbake. Men deres oppførsel mot meg har bare ført til at jeg hater dem, og det med god grunn! Jeg er det virkelige offeret i det hele. Jeg er den gode. Menneskeheten slo til først ved å fordømme meg til å oppleve så mye lidelse. Jeg spurte ikke om dette. Jeg ville ikke dette. Jeg ville ikke starte denne krigen ... Jeg var ikke den første som slo til... Men jeg vil avslutte ved å slå tilbake. Jeg skal straffe alle. Og det vil bli vakkert. Endelig, etter altfor lang tid, skal jeg vise verden min ekte verdi.

Synger:

Når du er ensom og forlatt
Er det lett å bli en skrulling og forhatt
Derfor tar jeg hevn som bare det
Alle dere der ute vent å se

Ubåten av evighet suser gjennom vannet.
Kan ankre opp hvorsomhelst i landet

Min atomubåt er lastet med.... KJEKKS
Min atomubåt er lastet med.... HUND
Min atomubåt er lastet med... KINK

Ubåten av evigheten er fullastet med eventyr

Er du stygg som en brødrister
Er det ikke lett å bli populær musiker
Ikke rart at noen ikke vil ha deg
Når du ignorerer råda de ga deg

Ubåten av evighet suser gjennom vannet.

Kan ankre opp hvorsomhelst i landeT

Min atomubåt er lastet med...

Min atomubåt er lastet med...

Min atomubåt er lastet med...

Ubåten av evigheten er fullastet med eventyr

Tredje verdenskrig ville vært en kjærkommen event

For en stakkars incell som lever livet på vent

Glemmer sorgen og tar meg en runk

I morgen er atter en dag med funk

Ubåten av evighet suser gjennom vannet.

Kan ankre opp hvorsomhelst i lander

Min atomubåt er lastet med...

Min atomubåt er lastet med...

Min atomubåt er lastet med...

Ubåten av evigheten er fullastet med eventyr

AKT 3

PÅ OVERFLATEN

SCENE 1 I STRANDBAREN

Scenen utspiller seg ved poolen eller på stranda. Menneskene er på stranda og «koser» seg. Kaster ball og smører seg inn med solkrem. Ariel kommer opp på land. Hu går som ei sjøku. Som en nyfødt kalv. Hun prøver å passe inn. Dette er mest sannsynlig en festival. Gaute Drevdal er der også. Utage-rende festikultur. De skyter på hverandre med Vanngjevær og det er Spring break spring break spring break forever

SJØHEKSA:

LANDKRABBEN; *(i forgrunnen, dette er landheksa, kanskje egentlig sjøheks, nå med solbriller, mens hun smører seg inn med solkrem)*

Kjære venn, Jeg ser deg der du sitter, lydhør, i påvente, satt ut av spill, av-ventende, du har for en liten stakket stund gått med på å bli sittende her i mørket, omringet av en rekke andre solsystemer, til sammen danner dere et større system, et system som vi her nede, her borte, bøyer oss for, noen i frykt, vi gav liksom opp å aktivisere dere, våre forgjengere prøvde, naivt kan-skje, men spiller det noen rolle når de i dette ønsket fant en drivkraft, vi har gitt opp å lete etter en mening, her, på dypet eksisterer ikke mening, det vil si, det finnes, meningen er her borte (peker på en lysende ball av varm intensi-tet) men vi kommer ikke til å befatte oss med den, så lenge dette lystspillet foregår, dette spillet om lyst, i en årrekke forsøkte vi å aktivisere dere, forsøk-te å spore dere til handling, som om vi hadde noe dere trengte, vi problemati-serte maktforholdet mellom våre to systemer, vi forsøkte å starte på scratch, anerkjenne øyeblikket før fiksjonen inntraff, som om det i det hele tatt var mu-lig, som om ikke verden slik den er medieres gjennom fiksjoner og drømmen om realitet bare alltid var nettopp dette, en drøm om realitet, så bestemte du deg for at du slettes ikke trengte å aktiveres, det viste seg at, jo takk takk, skal dere ha, jeg er aktivert nok fra før, våre forgjengere hadde tatt feil, som de misforstående selvproletarene de var, ingen trengte å reddes, og hvor ufattelig flaut er det ikke, å rekke ut en hjelpende hånd for så å få den etterlatt der, hengende i luften, uten mulighet til å kamuflere den som en langsom gest for å rette på håret, og nå, what nu, vi befinner oss her igjen, vi trodde vi hadde mistet dere for all tid, og tro meg, det var nære på, og nok en gang skal kruttet oppfinnes på ny, nok en gang skal vi legge oss ut med fysikkens lover og late som, late som om tiden ikke finnes, intensitetene trykker oss sammen, vi er monstre, vi er mennesker men vi er også noe annet, dyr kanskje, forestillinger, forgreininger inn i andre verdener, forgreininger inn i deg selv, vi er kanskje bare deg selv, **vent ti sekunder, hvis du ikke trykker avbryt begynner neste episode helt av seg selv** bli her, med oss, over vann, everything you see and seem is but a dream within a dream,

for alle fortellinger handler om endring, transformasjon, og slik kan man vel kanskje si at fortellingen egentlig bare er et bilde på tid som går, dårlig filosofi,

men vår lille venn-inde, var ikke av denne verden, hun tilhørte en annen, men hun hadde alltid gått med en drøm om å høre til, der oppe, ville hen være, hun ville ha noe annet, og satte i gang en jævel av en prosess for å oppnå det,

SJØHEKSA måtte først utrede henne hos en psykiater, for å være helt sikker på at hun ikke var sjuk i hodet, men hun fikk nå de beina sine til sist.

joda, også denne fortellingen handler om identitet, kommer ikke unna det i dag, og som kjent er jo opprinnelsen til all lidelse IDENTIFIKASJON, så hun led, hun led noe inn i helvete, greit nok å oppgi all identifikasjon hvis du har tid til å sitte under et tre hele dagen, observere din egen pust, bli oppsøkt av demoner og generelt gi faen i alt, men den muligheten var ikke vår venn-inde blitt til dels, nå nei, for det første var ikke disse bøkene tilgjengelige i biblioteket i Atlantsjøkoladeis

Så nå var hun her. Midt i livet hun alltid hadde drømt om. Fremdeles på jakt etter noe. En gåte kanskje:

Havfrua liker appelsin, men ikke mandarin

Havfrua liker solsikker, men hun hater blomster

Havfrua setter gjerne til livs et godt stykke kjøtt, eller biff, men hun unngår fisk, hun er dog ganske interessert i grønnsaker, and so on

SCENE 2: ARIEL OG PRINSEN

ARILD OG PRINSEN sitter sammen på en kul bar. Fordypet i samtale som bare to med utrolig kjemi kan være. Enser ikke sine omgivelser en gang.

ARIEL:

HVIS MAMMA HADDE VISST OM DETTE, HVIS MAMMA BARE HADDE VISST

PRINSEN:

jeg er stuck i en eller annen hverdag og jeg når liksom ikke bort dit jeg vil

ARIEL

som en kjepp?

PRINSEN

alt jeg ville var Å bare bli beundret, i det minste respektert.

ARIEL

Jeg er avhengig av motstanden, jeg er avhengig av å forsøke noe som er klin umulig, kanskje bare få bevis på at det er klin umulig, men likevel.

PRINSEN

Sant! våre foreldre gikk opp sivilisasjonens trapp med nesnalabber og blandet bark inn i melet for å overleve krigen, vi spaserer nedover sivilisasjonens trapp mot en usynlig avgrunn i slipperser vi fikk med på kjøpet den helga på The Well

ARIEL:

Hør hør!

PRINSEN OG ARIEL

Alt kommer til å løse seg

ARIEL

og fryktelige lidelser venta meg der sa SJØHEKSA, ja hun Ursula som driver sjøhekseri og astrologi-tjeneste, ja de pleide å være her ja,. Sjøl om det var mennesker jeg var veldig opptatt av. Og du er også opptatt av mennesker, eller? Du sier ikke så mye. Men det går greit. At du ikke sier så mye.

PRINSEN:

Jeg liker. Jeg bare sier det ikke. Du er koko nok i huet, koko, koko, koko, blabla, blabla, blabla, blabla bare snakk, bare å hold på. Bare å hold på.

ARIEL:

her pleide det å være amfi og flyndrekor og eget hussymfoniorkester en gang i tida, ja, SJØHEKSA var litt av ei dame ja, nå vet jo ingen hvem hun er eller hvor hun er, ikke særlig interessant nå lenger,

PRINSEN

jada

ARIEL

jeg har hørt at far og hun hadde noe falling out en gang i tida men det var før min tid.

PRINSEN

that's it, siste runk og siste ovulering før total lommetømming og enveisbillett inn i heftigste hallusinasjon

ARIEL

og inn i evigheten. Velkommen til the end of days.

Prinsen:

Ja vi forbereder. Vi forbereder oss til å ta imot folket her ja.

ARIEL

Jaja.

PRINSEN

Jajaja.

Ække lett.

ARIEL

Ække lett noe av det.

PRINSEN

Drive utested og sexklubb

ARIEL

slash befrukningsklinikk i disse tider. Nei

PRINSEN

nei.

ARIEL

Ja

PRINSEN

ja

PRINSEN:

Blabla.

ARIEL:

Blablablablabla.

PRINSEN:

Hun er fremmed og frekk, en fremmed frekkhet, det liker jeg

PRINSEN:

Vi skal alle dø.

ARIEL

Vi dør alltid.

PRINSEN

Litt.

ARIEL

Det er kanskje noe behagelig med tanken. Legge ned alt og bare gi slipp.

PRINSEN

Er det ikke det vi øver på hele livet. Å gi slipp. Handler ikke livet om å øve på å dø? Og si, jaja, jeg visste jo at det skulle bli sånn, fra det første sekund.

ARIEL

Har brukt mye tid på å unngå å tenke på det.

PRINSEN

Men det kan jo være at det like godt skulle endt på denne måten.

ARIEL

Jeg gir slipp og flyter ned langs elva, strømmen, til venstre litt mer til venstre

PRINSEN

Denne følelsen av å drive bort.

ARIEL:

Jeg tror jeg elsker deg.

PRINSEN

Jeg og

ARIEL

Dette må få en konsekvens

PRINSEN

ja

Ariel og prinsen bånder og koser seg med sitt felles prosjekt. Prinsen forsøker å bli en bedre person kanskje, men faller tilbake til gamle mønstre

SCENE 2 DEN LILLE PRINSEN FÅR BESØK AV SIN SKYGGE

på et sted

SKYGGEN ER OGSÅ KORALLBJØRNEN:

SKYGGEN:

hei, du har ikke snakket med meg på en stund. jeg har vært borte. hvorfor har du vært så redd for meg, hvisler du inn i øret mitt

sukk lengsel etter å se ut over landskapet og gå i ett med det. Du står her og tenker på deg selv igjen, jeg vil deg ikke nødvendigvis noe vondt endelig plass til å la sjelen fylles av vadmél og bomull og tvangstanker om noe

liker du meg ikke lenger

PRINSEN:

hei

hvor er du

jeg får det ikke til

får ikke til å

SKYGGEN

du kalte på meg,

hva var det du ville spørre meg om

PRINSEN:

hm

er det farlig å snakke med deg?

SKYGGEN:

ikke direkte farlig. jeg er bare en veldig sørgelig del av din personlighet, jeg er din egen bevissthet om din egen død og alles sorg og smerte og ja, kanskje en slags familiedemon

PRINSEN:

ok, jeg har liksom ikke hatt deg så nær de siste årene

SKYGGEN:

nei, jeg forsvant litt en periode

ble liksom ikke så aktuell når du faktisk begynte å gjøre det du hadde lyst til å gjøre, men så syklet jeg litt rundt manesjen i høst. Ventet på en mulighet til å stikke kjepper i hjulene dine.

PRISEN:

ok

SKYGGEN:

ja, jeg vil jo bare være nær deg

PRINSEN:

ok, men jeg føler ikke at det er en så veldig god idé akkurat nå

SKYGGEN:

jo, men det var jo du som kalte på meg

PRINSEN:

ja, men det er bare fordi jeg vil ha det vondt, jeg tror at jeg må ha det generelt kjipt for å ha noe å komme med.

SKYGGEN:

Og så forviste du meg tilbake i underbevisstheten din igjen?

PRINSEN:

Ja

SKYGGEN:

Ganske feigt, ikke sant, og nå, en stund etterpå forstår du at dette var egentlig det du trengte

PRINSEN:

Ja, noe sånt

SKYGGEN:

Vel, jeg kan ikke hjelpe deg

PRINSEN:

Kan du ikke

SKYGGEN:

Nei, denne stien må du gå selv

PRINSEN:

Nå finner du på en slutt bare

SKYGGEN:

Ja, det kan være

PRINSEN:

Billig løsning

SKYGGEN:

Hvem sa at jeg var dyr

PRINSEN:

Ordspill

endeløse ordspill

hvem hadde trodd at familiedemonen var endeløse ordspill

SKYGGEN:

Noen har det

PRINSEN:

Jeg blir kvalm

SKYGGEN:

Tegn på angst som egentlig er tegn på aggresjon

PRINSEN:

Ikke særlig forbausende

SKYGGEN:

Nei, ikke egentlig

PRINSEN:

Kan du gå

SKYGGEN:

Ja, jeg var akkurat på vei

PRINSEN:

Nydelig

(Det blir stille)

Skulle ikke du gå?

SKYGGEN

Hva?

PRINSEN

Skulle ikke du gå

Du sa du skulle gå

SKYGGEN:

Gjorde jeg

PRINSEN:

Ja

SKYGGEN:

Nåvel

Jeg er redd det ikke er mulig

Jeg er her for godt

Nå

PRINSEN:

Nei

Ikke det

SKYGGEN:

Jo

Sånn har det blitt

PRINSEN:

Nei

Jeg klarer ikke

SKYGGEN:

Kom nærmere lille venn

Så skal jeg smøre deg inn

Med olivenolje og

Agg

Kunne vært en annen vet du

Kunne tatt noen andre livsvalg

Vet du

PRINSEN:

Vær så snill

La meg

SKYGGEN:

Kunne blitt til noe

Og se på deg nå

Tsk tsk tsk

Ikke bra

Ikke bra i det hele tatt

Ligge her

Så unyttig

Unyttig flekk på laknene

Bortsølt potensiale på nyvaskede laken

PRINSEN:

La meg

SKYGGEN:

Redd det ikke er mulig

Det er oss nå

Du och jag prinsen

Du och jag

ARIEL:

prinsen, går det bra?

PRINSEN:

hva

ARIEL:

går det bra du virker litt

PRINSEN:

åh, nei, det var ingenting jeg bare.

ARIEL:

ok

PRINSEN:

vil du være med på middag hos familien min

ARIEL:

eh, ja, jo, jøss, er ikke det litt tidlig

PRINSEN:

neida, ikke i det hele tatt. Det du og jeg har er nemlig spesielt.

SCENE 3: MIDDAG MED SVIGERFORELDRENE PÅ SLOTTET (SOM PÅ EKTE TEATER)

Den lille havfruen er på middag hos svigers på slottet

Hun sier ingenting

Maten blir servert. Det er sjømat

De snakker om hvem prinsen egentlig bør gifte seg med

Hun ringer på døra, var bare i nabolaget

Foreldrene og prinsen lar seg totalt sjarmere av besøket

Den lille havfruen sier ingenting, men vi kan høre tankene hennes

Besøket og prinsen begynner å ha sex på bordet, mens foreldrene snakker om hvor fantastisk hun er og hvilket godt dronningemne, for ikke å snakke om mor hun kommer til å bli

KONGEN:

Er det meg det er noe feil med? Jeg vil jo bare ligge med henne. Ja, jeg er konge og hun er bare en stakkars undersott. Kan man ikke anta at hun egentlig vil ligge med meg?

DRONNINGEN:

nei, du er i et maktforhold til henne. Du kan ikke akseptere hennes samtykke som ekte.

KONGEN

ja okei det var kanskje en voldtekt, men sover du så merker du jo ingenting.

DRONNINGEN

Vel, about that

KONGEN

hvem er det kroppen tilhører mens du sover liksom?

DRONNINGEN

Altså,

KONGEN

Staten er jo tsarens eiendom og hvis du bor i staten så, ja?

DRONNINGA

Hvor var du mens gullhår sov i sengen din, spiste av grøten din og nøt av kroppsåpningene dine, liksom?

KONGEN

JA!

Og hvordan vet du at du nå er den samme som før, og at dette virkelig skjedde med deg?

DRONNINGA

Du burde ikke filosofere så mye

KONGEN

Er du den samme når du forlater dette stedet?

DRONNINGEN

Er dette i det hele tatt et sted eller bare en tilstand.

KONGEN

Ja, du sa det jeg tenkte!

DRONNINGEN

(for seg selv)

En tilstand av selvbedrag.

Trond, kjære, i dette tilfellet tror jeg det enkleste er å innrømme at du har gjort en stor feil, legge deg flat, be om unnskyldning, forsikre om at det aldri skal skje igjen og kanskje jobbe for at denne ukulturen ikke fortsetter.

(Kort pause)

KONGEN:

Trenger samtykkelov slik at disse tingene ikke kan komme tilbake og hjem-søke meg.

DRONNINGEN

Du burde kanskje bare herske over noe mindre komplisert?

KONGEN

du har kanskje rett. Men jeg føler ingenting lenger

DRONNINGEN:

nei vel, vil du undersøke dette videre?

KONGEN:

jeg bare, jeg sitter liksom helt fast. Rikker meg ikke. Jeg er jo hersker her og likevel, ja, likevel så kan jeg ikke bevege meg. Er dette normalt?

DRONNINGEN:

hm vi snakker mer om dette siden.

Det ringer på døra

PRINSEN: hei mamma og pappa!

DRONNINGEN og KONGEN:

hei hei hei!

Det hilses generelt.

DRONNINGA:

neimen, hvem har vi her? Så hyggelig. Du har tatt med jente?

PRINSEN:

ja, hun er venn

Den lille havfruen ARIEL får oppkastfønnelse, men det blir ignorert av de andre

DRONNINGEN:

hva heter du da?

ARIEL:

(svare ikke)

DRONNINGEN:

nei?

PRINSEN:

hun sier ikke så mye, jeg tror hun er litt dum eller så kan hun bare ikke snakke så godt norsk

DRONNINGEN:

hvor kommer du fra?

PRINSEN:

jeg tror egentlig ikke det er greit å spørre om det.

DRONNINGEN:

jeg spurte bare hvor hun kom ifra

PRINSEN:

jamen det er litt sånn

DRONNINGEN:

hva mener du det er en helt naturlig ting å spørre om, hun er jo åpenbart ikke herifra

PRINSEN:

jamen det er litt sånn, du vet, kan bli oppfattet feil

DRONNINGEN:

vel, da er det henne det er noe galt med

PRINSEN:

du kan fort bli oppfattet ja, litt sånn rasistisk

DRONNINGEN:

fordi jeg spør henne hvor hun kommer fra

PRINSEN:

fordi du antar at hun er fra annet sted

DRONNINGEN:

er hun fra annet sted?

PRINSEN:

ja

DRONNINGEN:

så hadde jeg rett da

PRINSEN:

joda, men

DRONNINGEN:

så må jeg vel kunne spørre henne hvor hun er fra

Den lille havfruen forblir taus

hun svarer ikke

PRINSEN:

hun er litt sky

DRONNINGEN:

tydeligvis. (Veldig tydelig) UANSETT; VELDIG HYGGELIG AT DU ER KOMMET HIT

(Til faren)

veldig merkelig jente, håper det ikke er seriøst

KONGEN:

jaja

DRONNINGEN:

nei, noen er lausere enn andre, men vi kan ikke alle være like glade i å snakke sammen, hvordan har du hatt det på din lange ferd over havet lille venn?

PRINSEN:

det var gøy, men vi havarerte, heldigvis fløt jeg i land her på stranden og overlevde, men alle de andre døde

DRONNINGEN:

uff, så fælt å høre

PRINSEN:

vi var kanskje litt mange i båten uansett. Og ikke nok livvester til alle sammen heller

KONGEN:

sketchy opplegg

PRINSEN:

ja veldig sketchy egentlig. Men hva skal man gjøre når man er desperat? Det kom noen båter forbi men de ignorerte oss totalt. Det oppstod kamp om liv-vestene og flere havna i havet, blant annet gravid dame.

DRONNINGEN:

guri mæ, så ubehagelig

PRINSEN:

ja, det var skikkelig ubehagelig, men hvis du ikke har noen fremtid der hjemme liksom. Veldig greit å komme hit og bare være prins igjen

DRONNINGEN:

mm, ja, vi er veldig glade for å ha deg tilbake

Den lille havfruen er fremdeles taus, men forsøker å være med i samtalen

DRONNINGEN:

og du da, var du også på denne båten?

PRINSEN:

Nei, hun kom etterpå. Hun er litt forsiktig av seg kanskje. Og så går hun rart.

KONGEN:

(drar prinsen til side)

Du, kompis, du kan ikke bare ta med deg hvem som helst hjem til slottet.

(Til ARILD)

Så hyggelig at du ville være med opp hit da.

(Til prinsen hviskende)

tenk på arverekken!

(Til ariel)

Du får komme inn i stuen.

PRINSEN:

dette er et portrett av min bestefar, han gjorde det godt i menneskehandel.

KONGEN:

ja, nå trenger du ikke overdrive det der. Han gjorde det ikke godt

PRINSEN:

nei, selvsagt

KONGEN:

han gjorde det helt greit

PRINSEN:

ja, sant

(til ariel)

dette er et portrett av min bestefar, han gjorde det helt greit i menneskehandel.

KONGEN:

men klart, vi hadde jo ikke vært her vi er i dag uten hans innsats. Kan vel si at han har betalt for det meste av det du ser her. Og det ska jæ sirræ. Ikke lett å ta pulsen på hva som rører seg blant folket og herske gått når man sitter så gått irre som oss. Krever skærp anal-y-se.

DRONNINGEN: *(kommer inn i stuen med aperitivos)*

DRINKS! Hei hei, tenkte dere sikkert var tørste etter den lange ferden så jeg lagde cocktails før vi går løs på rekene.

Stillheten senker seg og de går inn i stumspill, snakker om løst of fast og om statsbudsjettet og om hvor mange flyktninger som har samlet seg på grensene og hvor forferdelig det er med all forurensingen

Det ringer på døren

DRONNINGEN:

hvem kan det være?

KONGEN:

si det

DRONNINGEN:

vil du gå og åpne vennen?

(Prinsen går for å åpne. Prinsen kommer tilbake igjen)

PRINSEN:

se hvem som er her!

DRONNINGEN:

neimen! Herregud, så koselig!

KONGEN: (plutselig nervøs, komepenserer med å være veldig hyggelig)

det var da litt av overaskelse! Kom inn kom inn

JENTE:

jeg var bare i nabolaget

DRONNINGEN:

nei guri så hyggelig

PRINSEN:

vi satt akkurat å spiste, vil du ikke komme inn og spise med oss?

NABOJENTA:

nei, altså, jeg stakk bare innom for å si hei, jeg skal ikke sitte ned

KONGEN:

jo klart du skal det

NABOJENTA:

okei

Den lille havfruen sier ingenting

NABOJENTA:

hei! Hvem er du

DRONNINGEN:

hun er gjest

KONGEN:

hun sier ikke så mye stakkar

DRONNINGEN:

snakker litt dårlig norsk.

NABOJENTA:

ok, HYGGELIG Å MØTE DEG

PRINSEN:

herregud så lenge siden

NABOJENTA:

ja, virkelig

PRINSEN:

hvordan har du hatt det

KONGEN:

jeg hørte du gjorde det bra på eksamen

NABOJENTA: nei, altså, jeg gjorde det ikke så bra

KONGEN: slutt å tull, hørte det av din far, bare Aer. Det er jo kjempebra?

NABOJENTA:

ja, jeg måtte jobbe veldig hardt, men det var verdt det

PRINSEN:

det er virkelig imponerende

NABOJENTA:

takk.

DRONNINGEN:

du er så pen!

NABOJENTA:

ok, hvis dere fortsetter sånn som dette så MÅ jeg gå

PRISEN; KONGEN; DRONNINGEN (i kor):

NEI ikke gå.

PRINSEN:

de bare erter deg. Det er skikkelig hyggelig å se deg.

NABOJENTA:

takk

PRINSEN:

(i løpet av denne replikken kommer han nærmere Jenten, havfruen sitter i mellom, han begynner å kysse Jenten og hun kysser ham tilbake og han begynner å ta av henne klærne, de reiser seg mer opp og hun setter seg opp på bordet med ryggen til publikum, og prinsen fjerner trusene hennes og begynner å knulle henne, hun lener hodet tilbake og lager lyder av nytelse)

Det er faktisk skikkelig fint å se deg igjen, jeg har tenkt en del på deg i det siste

NABOJENTA:

har du?

PRINSEN:

ja, jeg skjønner ikke hvorfor jeg ikke har sagt noe før, men, ja, men jeg har liksom alltid syntes du var et skikkelig bra menneske

DRONNINGEN:

så hyggelig

PRINSEN:

jeg har liksom alltid tenkt at jeg burde si det til deg, men så har jeg vel også tenkt at du sikkert ikke ville ha noe med en sånn en som meg å gjøre, og så har jeg unngått deg

NABOJENTA:

jeg trodde du ikke likte meg

(i løpet av den neste teksten begynner Ariel å snakke til publikum. Prinsens kjærlighetserklæring til naboenta havner under som en slags lydeffekt)

Familien sitter nå alle sammen med fiskehoder.

ARIEL: (bryter igjennom)

Jeg hadde en drøm for leden, jeg blir transportert inn i et berg og her møter jeg flere interessante dyr, de kan ikke se forskjellen på meg og dem, fordi jeg er også kledd i sort, som alle andre her, **sorgens farge er evig trendy**, jeg tror ikke jeg er i stand til å forklare det, men jeg ser på dem som versjoner av et indre landskap som burde vært borte, moralen er tydelig, sett fra fortellerstemmens perspektiv, alt det jeg sier nå er interessant og treffende analyser av de umiddelbare omstendigheter, men også treffende beskrivelser av hva det vil si å være menneske akkurat nå, en sånn beskrivelse man bare kan komme opp med når man ser kulturen utenfra og innenfra samtidig. Er visst ikke alle som forstår hvor jævlig det er å til enhver tid være seg selv bevisst. De fleste går rundt og klarer å ignorere hvilket jævlig menneske man egentlig er.

PRINSEN:

(SNAKKER UNDER ARILDS MONOLOG) :-nei! Over hodet ikke jeg har alltid likt deg. Jeg liker deg fremdeles. Jeg liker deg veldig godt og jeg har lyst til å henge med deg, og leke gjemsel, og gi deg klærne mine, og sitte på trappa mens du tar et bad og massere nakken din og kysse føttene dine og holde hånden din og gå og spise og ikke bry meg om at du spiser maten min osv...

ÅPNINGSSTRUKTUR

Blod begynner å pipe frem fra under fiskemaskene.

AKT 4

Skyggen lusker rundt i rommet, resten av forestillingen. Den er alltid til stede, som en traurig venn du har med deg på fest som kaster skammelig lys over deg, fordi vedkommende bare står i et hjørne og ser sur ut og du føler ansvar for den.

SKYGGEN ER KORALLBJØRNEN:. SAMME FYREN. VANSKEBJØRN.

SCENE 1: SANGKONKURRANSEN

PROGRAMLEDEREN:

OKEY FOLKENS!

Kongen befaler! At det blir SANGKONKURRANSE for å avgjøre hvem som endelig får gifte seg med kongens sønn!

NOEN:

Hvem er det?

PROGRAMLEDEREN:

Kongens sønn!

Altså prinsen

NOEN:

å, prinsen!

Jeg forstår

PROGRAMLEDEREN:

den vakreste stemmen. Den som har mest å komme med så og si. Får stikke av med prinsen og halve kongeriket. Men for at utseendet ikke skal ha noe å si må de gjemmes bak denne masken. I mask-o-drama. Et psykodrama forkledd som en sangkonkurranse.

(Tankene inni hodet til havfruen på land:)

ARIEL: *(inni hodet sitt)*

Det er så tørt her. Så utrolig tørt. Alt her har en funksjon. Føler meg så fremmed. Alt er så funksjonelt. Og verdsatt. Hierarkisk. Den hierarkiske hummeren svever gjennom galaksen og treffer jordoverflaten med kolossalt brak og

en monsterbølge skyller over verden. Alt blir underlagt monsterbølgens brede vinger.

Jeg døøøør det er så tørt her. Jeg døøøør det er så tørt her. Blir så tørr i munnen.

NOEN:

Her ta en pastill

(havfruen svimer rundt på land de andre forstår ingenting, de ignorerer hennes tale)

ARIEL:

Ikke bare stå der! roper hun. Ikke bare stå der, og lat som ingenting, ikke bli de samme trege, forutsigbare ofrene for bystander effekten. Ser dere ikke at jeg tørker inn. Alle mine slimhinner. Tørre! Alle mine slimhinner kom hjem! De kan ikke høre meg de vet ikke at jeg har mistet stemmen og ikke kan delta på denne sangkonkurransen

KONGEN:

okay volkens, da bærer det av sted, kan vi ikke begynne med hu der?

(peker på ARIEL)

(entuastiske rop fra salen)

ARIEL:

Fuck nei, altså, nei jeg bare, jeg kan ikke syng

(hun begynner å gestikulere villt)

VOLK:

hvorfor sier hun ingenting. bare står der. Urørlig

ARIEL:

hva mener du jeg rører jo på meg som bare faen !

Se som jeg rører meg!

Se som jeg rører meg

FOLK:

Buuuu.

Få henne av scenen.

Hvis hun bare skal stå der som en saltstøtte

(ARIEL begynner å gjøre triks men alle oppfører seg som om hun står helt stille.)

PRINSEN:

Ariel, så jævlig skuffende. Jeg trodde du hadde noe å komme med.

Nå

se på meg nå

hva faen

Jeg trodde du elsket meg

Har du ingen følelser?

ARIEL (forsøker å si noe:)

men kjære deg du vet jo at jeg elsker deg

at jeg alltid

vil elske deg

PRINSEN:

du kan i det minste si

noe

såpass skylder du meg

(Ariel gestikulerer spastisk)

nei vel

fuck det her

(Prinsen går)

(Beat)

(Alle går)

(Ariel ligger igjen)

(Gråtkvalt)

(Hikstende)

(og tørr)

PROGRAMLEDEREN:

Men

En gang, for lenge siden var ariel den frekkeste sirenen

Lurte alle folk til å seile innaskjærs

til sin sikre død.

Vi står foran en kabaretsceenen

eller et kamskjell.

(En annen person forkled som ARIEL: (titter fram fra scenen)

Willkommen

bien venue.

Ich heise Ariel und heute will ich für eure glücklichkeit dieser schöne lied singen.

Jeg lå så lenge på havets bunn
hadde ikke nese hadde ikke munn
jeg var en manet så glatt og så grå
men det var i juratida se på meg nå

Ut i fra mudderet vokser en alge
spretter opp fra marken uten en farge
men også denne endres blir til no´ nytt
kanke pule hjemme for der er det så lytt

Med ansikt som en svane og pupper som et skjell
lurer jeg sjømannen, blir forelska i meg ´lell
jeg synger en vise med min skjønnne vokal
så knuser jeg skallen på´rem med en pokal

du trodde trøst du fant i havfruens barm
det eneste du der i fant var sjelestøy og larm

SJØHEKSA: (kommer inn)

Ja

Kjempebra sunget

Veldig bra

Men akt kontrakten

Hvis du ikke får klina med prinsen så tilhører din sjel

meg

for alltid

Og da jeg kan lage duplikater av deg

ARILD: (som fremdeles ligger i en pøl av selvmedlidenhet)

Hva gjør jeg nå

Jeg er føkked.

Utpult.

Flyter med magen oppover.

SCENE 2: DEN LILLE PRINSEN AV DANMARKS KVALER

Den lille prinsen er på rommet sitt med den nye jenta. Han leser fra en dikt-bok han har skrevet selv.

Den lille prinsen blir rørt av teksten sin. Han plasserer knyttneven i munnen for å holde følelsene tilbake. Den nye jenta setter seg nærmere i sengen og legger hånden kjærlig på ham.

DEN NYE JENTA:

hei... hva er det? Går det bra. Jeg syntes det var fint det diktet.

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

å gud som jeg angrer gud jeg angrer så jævelig på alle jentene jeg voldtok da jeg var prins af Danmark og den lille havfruen som bare ville være venner trodde jeg og jeg kunne jo ikke vite at hun verken hadde sjel eller kjønnsorganer en gang og det nyttet ikke å prøve en gang ble så kåt og frustrert men heldigvis tilbød hun meg fellatio og jeg gikk med på å la henne suge meg jeg liker ikke tanken på at bare jeg får tilfredsstillelse jeg liker ikke tanken på å være den eneste som kommer så jeg spurte henne hva hun ville, men hun kunne jo ikke svare stakkar med kuken min langt nedi halsen, jaja, det var det forholdet tenkte jeg.

Hadde hun bare enda vært stygg

DEN NYE JENTA:

Men da hadde du jo ikke giddet å ta henne med hjem til slottet

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Ikke se på henne da skjønner hun at vi snakker om henne

Ikke se på henne

Se nå gråter hun

Hvorfor blir jeg litt kåt av det

DEN NYE JENTA:

noe ødipalt

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Noe med min mor?

Har ikke lyst til å tenke på det

ikke lyst i det hele tatt.

ingen tenker på meg

og mine følelser

DEN NYE JENTA:

De skriver bare historien akkurat slik som det passer dem

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Men alle vet at de ville det

Og alle godtok det

Fordi jeg er en veldig kjekk person

og populær

og

ja

ganske artikulert for ikke å si

smart på grensen til

genial

Men joda litt

Vanskelig å få noen til å tro på voldtektshistorien din når voldtekten angivelig ble utført av en mann som egentlig er way above your League

DEN NYE JENTA:

På alle områder

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Og jeg sier angivelig

DEN NYE JENTA:

du tror ikke nok på deg selv!

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Alle hadde samtykket

De bare visste ikke at det de ville og det de trengte var forskjellige ting.

Gikk i litt forskjellige retninger

DEN NYE JENTA:

Det er jo ingen lov imot å være litt på

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Men ingen jenter liker gutter som har sett for mye porno og bare bænger vei

DEN NYE JENTA:

Jo det stemmer

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

nå som vi har slått det fast

Scenen fortsetter å utvikle seg, men det er som en avgrunn åpner seg og en ny logikk inntreffer.

SCENE 3: ARILD HØRER PÅ FISKERE SOM FILOSOFERER VED KYSTEN

- Livet under havet er spesielt.
- Det er som at man ikke vet når det begynner og når det slutter.
- Vi kan forsøke å gå med strømmen, men så, uten at vi vet det så ender vi opp i en helt annen retning enn den vi trodde strømmen gikk.
- Jeg hadde gått så langt. Og så la jeg meg bare ned og lot bitterheten spise meg opp og føre meg tilbake til naturen.
- Bitterheten er en krabbe. På bunnen av havet, hvis du begynner å rotne så kommer den og spiser deg opp.
- Det heter jo Cancer av en grunn.
- Det er derfor de lyser etter Kräftor i Sverige.
- Jeg gjør alt dette for å klamre meg til livet. Jeg vil ikke dø ærbart. Jeg vil bare plutselig en dag forsvinne.
- Ifølge kvantefysikken er det visstnok umulig å dø, fordi nye universer oppstår hvert eneste sekund eller øyeblikk og den versjonen av deg som inneholder bevissthet må jo alltid overleve, fordi man ikke kan bevitne sin egen død, så lever man bare videre.
- For en fryktelig skjebne. Tenk om dette her aldri tok slutt. Jeg får helt skjelven.
- Orker ikke tanken på det. Tenk å dele et uendelig liv med hu derra sjøstjøgge kjerringa her.
- Dette var visstnok et tema i Sartres For lukkede dører. Nietzsche var også interessert i den evige gjentakelse.
- Life as a long reoccurring disappointment. / livet som en serie skuffelser fra IKEA
- Livet som en fornærmelse, tittelen på selvbiografien min. Ute nå.
- Hvorfor kan jeg ikke bare glemme meg selv og flyte videre på denne malstrømmen?
- Jo, det skal jeg fortelle deg
- Ikke snakk te hu der. Hu er faen meg truanes til alt.

SCENE 4: DEN NYE JENTA DUMPER DEN LILLE PRINSEN af DANEMARL

DEN NYE JENTA:

Jeg har mistet fullstendig lysten på deg

Først trodde jeg at det var noe feil med meg

Det er det det bruker å være

Så skjønte jeg at

Nei

Det er deg det er noe feil med

Jeg har bare ikke lyst på deg lenger

Kan være

At jeg ikke har lyst på oss lenger

Når jeg tenker meg om

Et slags kompromiss kanskje

At jeg ikke har lyst på kombinasjonen av deg og meg at denne kombinasjonen av deg og meg ikke tiltaler meg lenger at jeg ikke liker tanken på at du kommer inni meg at jeg ikke liker tanken på å ha deg inni munnen min lenger eller finner lyden av at du kommer særlig tiltrekkende

(Lang pause)

Jeg tror vi trenger en lang pause

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

okei

DEN NYE JENTA:

Jeg tror denne pausen egentlig bare er en slags formildende overgang

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK: :

okei

DEN NYE JENTA:

ja, det er vel strengt tatt ikke en pause

Mer som

En

Overlapp

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

jeg skjønner

DEN NYE JENTA:

du sier at du skjønner men det gjør du egentlig ikke

Det er helt greit

Du trenger ikke å forstå alt nå med en gang

Når jeg tenker meg om

Så er kanskje dette en av de tingene som iriterer meg med deg

At du skal forstå alt nå med en gang

Kan du ikke

Ja

Bare la det synke inn

Gradvis

Et annet sted enn i nærheten av meg

Kommer ikke til å svare på noen av spørsmålene dine

Du bruker spørsmål til å så tvil

Jeg gjennomskuet strategiene dine for lenge siden

Orket bare ikke å rive meg løs forstår du

Forstår du

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

nei

Eller

Det vil si

Nei

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Der ser du

PRINSEN:

Ja

DEN NYE JENTA:

Så

Nå

Kan du gå

Synes jeg

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Utgangsdøra er sperret

DEN NYE JENTA:

Du står der og ser dum ut

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Typisk

ARIEL

Kan du bare vær snill å å gå før jeg får lyst på deg igjen kan du bare forsvinne før jeg får lyst til å knulle det lille dumme hodet ditt igjen og sette meg på

fjeset ditt og suge deg til du kommer slutt å se så dum og stakkarslig ut
please

Det er ikke din feil dette var en varslet katastrofe

Gå

Du må gå

Ikke kom tilbake

Ikke se slik på meg

Ta av deg klærne dine

Nei vent

Gå ut

Gå

Kan du ikke bare gå

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Vent litt

Før du sier noe

Det var

Det var virkelig vanskelig å komme ut

Vent litt bare

Skulle bare spørre om

Om

Når jeg kan hente tingene mine

Må vel være greit

Å spørre om det

Når jeg kan hente tingene mine liksom

SCENE 5: ARIEL OG DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK GJØR DET SLUTT

(ARIEL sitter på en stein utenfor København)

ARILD:

JEG

MÅ GRO

....sammen med noen andre.

(Den lille prinsen kommer inn)

Å hei er det deg?

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Ja

Jeg

ARILD:

Hva?

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Jeg vet ikke jeg bare

ARILD:

Hva

Hva er det

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Jeg har gjort en stor feil

ARILD:

Hva for en feil

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Jeg innser nå

At

Jeg innser

At

Ja at jeg har innsett

At

Jeg

Kanskje

Overdrev litt med tanke på den sangkonkurransen

Jeg har innsett at jeg overdrev det med tanke på den sangkonkurransen

Jeg har tenkt lenge nå

Og

Ja

Dersom du

Dersom du fremdeles vil

ARILD:

Vil hva da?

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Dersom du fremdeles vil ha meg tilbake så

ARILD:

Tilbake

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Det betyr ikke så mye med den sangkonkurransen ok

Det er bare noe de har funnet på uansett

ARILD:

Jeg tror foreldrene dine hater meg

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

De hater alt

Seg selv mest

ARILD:

Jeg vet ikke

Om jeg klarer det bare

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Hva mener du

Det vi har

Det er jo veldig bra

Husker du ikke da vi møttes og vi snakket om de tingene

Det umulige

Det er ingen som har samtaler som oss

Tro meg

Jeg er kanskje vesentlig eldre enn deg

meg jeg skal ikke fortelle deg hvem du er

Eller få dette til å handle om meg og min historie

ARILD:

Hva snakker du om?

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Det er ingenting her å tvile på
Skjønner du vel

ARILD.

Jeg tror bare jeg trenger å sortere
Sortere meg selv mer

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Søppel
Det er det man sorterer
Du er
så mye mer

ARILD

Sier du at jeg er søppel

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Nei, jeg sier jo at du er så mye mer
Følger du ikke med

ARILD:

Josef
Jeg elsker deg
Jeg tror jeg aldri har elsket deg så mye som
Noen andre
Før
Men
Jeg trenger å finne ut hvem jeg er
Sånn innerst inne

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Du kommer til å angre på dette

Arield:

Det tror jeg ikke

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Jeg sier deg

Du kommer til å angre

På dette

Arield:

Det føles rett

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Ikke gå

Jeg elsker deg

ARIELD:

Ikke gjør dette vanskeligere enn det er Josef

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Jeg elsker deg

Jeg elsker deg jeg elsker deg

ARIELD

Slutt

Du river meg I stykker

Jeg må følge hjertet mitt

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Men hva med hjertet mitt

Det du tar

Med deg

Når du går

Hva med det

ARIELD

Jeg kan ikke ta ansvar for hjertet ditt josef

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Men jeg gav det jo til deg

ARIELD

dette begynner å bli pinlig

DLP

Jeg curser der

ARIELD

Hva mener du

DEN LILLE PRINSEN AF DANEMARK:

Jeg curser deg

Og den dagen jeg møtte deg

Jeg curser deg og jeg curser dagen jeg møtte deg

Alt er cursa mellom oss nå

Jeg håper du rotner

Jeg håper du forsvinner fra jordens overflate

Jeg håper du forsvinner fra alt

Jeg har kasta perler etter deg

Fra det første sekundet vi
Møttes
Og hva har du gjort med perlene
Kastet de videre
Til svin
Jeg curser deg så jævelig forbanna mye
Dette er siste gang du ser meg
Dette er siste gang du ser den lille prinsen af danemark
Du er så jævelig cursed fra nå av
Jeg curser deg til å vandre hvileløst rundt
Vandre hvileløst rundt på jorda
Uten hvile
Cursed
Jeg har cursa deg
Kjeften
Ikke si noe
Hvordan kunne jeg falle for deg
Hvordan kunne jeg la meg lure
Cursed er du
Lykke til
Snakkes
aldri

SCENE: 6 Ariel har gått fra prinsen

Ariel lurer på hva hun skal gjøre.

ARIEL:

Fakk

Jeg

vil

overleve.

Underleve

SJØHEKSA:

Ja, der er du ja. Fornøyd nå. Bare forådet ditt hjerte. Da jeg løy til deg om mine hensikter og motivasjoner så ante jeg jo ikke at det skulle komme til dette. Du har nå alltid vært så god til å inspirere folk. Ikke se på meg med di pene øynene der

ARIEL:

Jeg er en overflatisk

jævel

SJØHEKSA:

Og her oppe er overflatisk der verste du kan være.

Dette er min historie (SJØHEKSA peker på en av Ålene som kommer inn for å dramatisere SJØHEKSA's livshistorie)

Jeg finner ikke hvile

Bare trøtthet

en evig trøtthet
Gla jeg ikke har barn
Eller hva du nå kaller dem
Egg som flyter rundt
Embryoer
Små reptiler som du må bære rundt i munnen
For at ikke andre menn skal glefse dem i seg
Jeg er så kald her jeg ligger
Har funnet ut at det er best å ligge.
Da konserverer jeg energi best
OG. DET ER VIKTig Å kONSERVERE ENERgi
For evig

ARILD:

Åh, akk om jeg bare kunne få en venn
Jeg ønsker meg jo bare en venn å dele livet med.

SJØHEKSA:

Jeg Lå meg til berømmelse
Du kunne prøve det

ARIEL:

Jeg kunne tenke meg å gjøre slutt på alt, men så så jeg en dokumentar om
parallele univers og teorien går som følger at man egentlig alltid er udødelig

SJØHEKSA:

teller på fingrene. Har begynt å nøle nå. Kanskje var det ikke like lystig som
du først trodde at det skulle bli. Det er jo bare å gjøre det bare å hoppe. Ikke
akkurat slik at mange kommer til å savne deg uansett,

ARIEL:

men en liten stund vil i alle fall folk snakke om meg.

SJØHEKSA

Ja,

Nei, vil de si, har du hørt det, nei så sørgelig, hun hadde jo så mye av sitt liv framfor seg.

ARILD:

Jeg vil ikke dø, jeg vil ikke være

stuck

I et evig parallellt univers

Det blir for

ja

for vrient å forholde seg til

Kunne jo latt være

bare føkke rundt

Å ligge her på denne divanen kan fort bli dyrt.

Særlig når verden kolliderer rundt deg.

SJØHEKSA:

Synd med den kontrakten da

Synd at din sjel nå tilhører meg

ARIELD:

det gjør ingenting

SJØHEKSA:

Hvabehager?

ARILD:

Det gjør ingenting

SJØHEKSA:

Hva mener du

ARILD:

Du kan få den

Jeg trenger den ikke

SJØHEKSA:

Du trenger ikke din sjel

ARILD:

Jeg har aldri hatt særlig bruk for den

Gav meg bare masse dritt

SJØHEKSA:

Men hvordan kan du vite

ARILD:

Jeg vil ut og reise

Se verden

Jeg kan finne meg en ny sjel

Trenger ikke kjøpe den

Jævla illusjonen om

At alt bare blir bedre når jeg har funnet min sjel

SJØHEKSA:

Du vil ikke

ARILD:

Jeg drar

Bort

SJØHEKSA:

Da kan du aldri komme tilbake igjen

ARILD:

Du er så masete

Maser og maser

Maser hele tiden

Med disse store ordene dine

Aldri si aldri

Jevnlig si jevnlig

Hva om jeg bare tar til takke med litt hverdag og en og annen joggetur

Hæ

Hva sier du da

Heksefitte

Hva om jeg bare sier meg helt fornøyd med å være delvis miserabel og lun-
ken

Hæ

Hva slags makt har du over meg da

Trenger ikke sjel

Når jeg har tilpasningsdyktighet

SJØHEKSA:

Vet liksom ikke helt

ARILD:

Fakk off

(Arild legger på røret)

(Arild plukker opp telefonen og slår nummeret til reisebyrået)

HEI

!!!

Er det hos Michel Houlebecq

???

Ja

???

jeg skulle gjerne bestilt en reise

(Beat)

Ja, til utlandet

Pakketur

Gjerne

Returdato

Ubestemt

Takk

Hadet bra

*Forestillingen splitres opp.
Det regner biler fra taket.
Hunder bjeffer.
Gru og uhygge.
En endetid.
En liten apokalypse
Vi trenger
Alle
En liten apokalypse
Kan også hende dette bare er rydding
Scenen fylles av statister fra statist.no
De stakkars skuespillerne
Kjemper for å komme fram i alt mylderet
De har jo
Roller å spille
Statistene blir irriterte
All knuffingen blir irriterende
Statistene vender seg mot sine mestere
De beveger seg som zombier sakte
Men de er så mange
Skuespillerne kommer ikke fram
Selv om det er de som har ansvar for å gjennomføre scenskiftet
En haug av statister
Som var det rugbykamp
Men nå urørlige
Ut av haugen med kropper*

INTERMEZZO: 2 ELLIOT er tilbake

ODE TIL EN KNIVMANN

Jeg har fått nok

Jeg springer ut på gata uten klær jeg trenger ikke klær jeg er så ufattelig varm, jeg springer ut på gata uten klær fordi jeg ikke trenger å beskytte meg mot kulda det er november og kulda er påtrengende for andre men ikke for meg jeg er uten klær på gata med en kniv en kniv hevet jeg vet ikke helt hvorfor jeg vet bare at jeg er varm og at jeg er omringet av fiender på gata den kalde gata hvor jeg nå befinner meg glovarm er jeg Tiltross for novemberkulda som omringer meg som alle de andre omringer meg jeg har fått nok nok av kulde og mørke som kommer nærmere og som roper på meg fra hjørnet av stua og som vokser gjennom natten brukte alle pengene mine på narkotika det var en dårlig ide det var en dårlig ide å bruke trygda på narkotika når den hadde samlet seg opp så lenge jeg var borte lenge borte fra meg selv og fra kulda alt var loddent ikke friskt og hardt som her ikke skarpt som den kalde døde novemberlufta kald og døv som novemberluft bruker å være inntrengende påtrengende og de mørke skyene roper på meg roper høyere nå som jeg er ute her ute blant folk på gata den kalde gata jeg vet at det er kaldt for det stikker under føttene mine jeg vet at dette er følelsen av kulde men den virker ikke på meg jeg er større enn dette jeg er større enn kulda jeg er større enn alle rundt meg jeg er en eneste lang indre monolog jeg er bevisst jeg er ubevisst jeg er pur bevissthet jeg er den kalde lufta og jeg er mørket som roper og den kalde gata den kalde våte gata som jeg løper barbeint på barbeint på asfalten og jeg er mørket som roper jeg roper jeg roper både innover og utover og andre hopper til siden de forstår ikke hvem de er de forstår ikke at de er deler av meg selv de forstår ikke at de er deler av meg selv som puster meg i nakken at jeg må få de bort må få de vekk få de til å forsvinne få de til å oppløse seg selv få de til å forsvinne og oppløse seg selv ingen vil ha meg selv ikke mørket vil ha meg selv ikke når jeg løper etter det løper etter skyggene og kjenner regnet som fosser kaldt nedover kroppen min for jeg er avkledd og varm selv om regnet er kaldt er jeg varm jeg presses inn og vekk jeg river opp døren og inn til skyggene der skyggene roper på meg kommanderer meg jeg har akkurat blitt presset ned og vekk av det kalde våte panseret og jeg vet at jeg burde kjenne jeg burde kjenne smerte men jeg kjenner ingenting meg kjennes ingenting ved jeg vet jeg burde stanse men det er ikke slik det er å være kaos kaos stanser ikke jeg stanser ikke for jeg er kaos og jeg har brukt hele trygda mi på horer og kokain og jeg var så ung jeg var så ung liten da den ble drept den delen av meg som forankret meg her i dette trygge som en avkuttet kilde til lys og som introduserte mørket introduserte meg for mørket som introduserte meg for håpløsheten men også kraften og makten

og kaoset og som jeg sørget som jeg forsøkte å holde unna og andre så meg og jeg så på andre og vi visste alle at jeg ikke var som dem de så igjennom meg og jeg så igjennom dem og slik ser vi hverandre tenkte jeg og jeg tenkte at de ikke kunne vite de kunne ikke forstå det som presset seg på det som alltid hvilte i skyggen som heller ventet i skyggen som var selve skyggen som ått opp rommet rundt meg og krøp nærmere smøg nærmere og fylte meg opp og gav meg intet valg valget var tatt alle valg er allerede tatt og jeg river opp døra til bilen som har prøvd å presse meg inn klemme meg inn slik at mørket tetner og skikkelsene er blitt lys og jeg er kaoset og jeg må drepe lyset jeg må koble lyset av for det gjør for vondt jeg vil ha mørket et altomsluttende mørke hvile i mørket og nå føler jeg ingen smerte mer jeg føler bare regnet og døren er åpen og lyder kommer fra skikkelsene skrik og rop og slik og jeg vi stanse det jeg trenger at han stanser meg og jeg trenger at han er stille jeg trenger å skru av det lyset og regnet hamrer ned på oss og jeg hamrer ned på ham og høye smell jeg hører de høye smellene og jeg merker at noe er annerledes at mørket rundt meg mørket som før markerte enden på synsfeltet mitt raskt siger nærmere nei jeg roper nei jeg roper og holder igjen og jeg ser at også jeg er lys og jeg ser at lyset flommer ut av meg i strie strømmer og jeg visste ikke at også jeg var lys at også jeg bar dette i meg at også jeg var en varde at jeg var det samme som dem og kaoset og mørket kommer nærmere og jeg kjenner den kalde gata nå mot ryggen asfalten mot ryggen min og jeg skjønner at jeg ligger på ryggen og jeg skjønner at jeg ikke kommer til å reise meg opp og jeg skjønner at jeg skjønner at jeg ikke kommer til å reise meg opp og nå kan jeg se jeg kan se at jeg ser og kjenne at jeg kjenner og jeg er ikke redd her jeg ligger på gata og vet at jeg ikke kommer til å reise meg selv om jeg vet at jeg ikke kommer til å reise meg for jeg vet at jeg vet og det er nytt hva er det som vet hva er det som kjenner den kalde våte asfalten og regnet som hamrer hva er det som kjenner liv strømme ut hva er det som kjenner om ikke jeg men hva er det som kjenner at jeg kjenner og med et stillhet med et bare dunkelhet og varme Før lyset skrus på.

AKT 5

Hallo?

Er dere der fremdeles?

Hallo?

SCENE 1: OM PENSJONSORDNINGER

I havfruebaren. Det er generalforsamling blant havfruene. DET ER I HVERT-FALL GÅTT FEM ÅR SIDEN SIST.

DEN SKJØNNE HELENA:

I fremtiden vil alle pensjonsordninger være ryddige og vi vil koke suppe på knoklene til de som gikk foran oss

URSULA VAN DER LEYEN:

Heldigvis er de deilige og møre

RIGMOR MORTIS:

Vi får tilgang på den ekstra næringsrike beinmargen ved å knekke dem og slurpe i oss innholdet
beinmargen altså

DEN SKJØNNE HELENA:

men først koker vi sodd på dem

URSULA VAN DER LEYEN:

Havet er en autoritet

RIGMOR MORTIS:

Du sier noe, jeg, personlig misliker autoriteter i alle former. Autoriteter er person, institusjoner eller prinsipper som står i mellom meg og det jeg vil gjøre
I den forstand blir selve havet et irritasjonsmoment

ARIEL:

hei karer!

hvordan er vannet

(De ser på hverandre)

HAVFRUENE:

vannet..?

DEN SKJØNNE HELENA:

Jeg skjønner hva du sikter til

URSULA VAN DER LEYEN:

La oss filosofere litt

RIGMOR MORTIS:

hvorfor blir jeg så fordømt livredd når noen nevner orden pensjon?

URSULA VAN DER LEYEN:

Er vel ingenting i veien for å forsøke å forstå noe om denne pensjonen er det vel?

RIGMOR MORTIS:

Ok folkens. Alle får ti skjell hver. ca. 4 av skjellene legger vi her, de går til å dekke fellesutgifter, leppefisk, sannering av oksygenbeholderen, anleggingen av Biblioteket i Alexandria og den nye opplevelsesparken vi har bygget i tilknytning til Atlantis, deretter så trekker vi et skjell som vi putter i denne boksen her borte. DEN FÅR INGEN LOV Å RØRE! SKJØNNER DERE? HOLD DE FREKKE EKLE FITTEFINGRENE DERES BORT FRA DENNE BOKSEN FORSTÅR DERE FYFAEN SOM JEG HATER DERE OG SOM JEG VIL GLEMME DERE nå disse skjellene i denne boksen her borte, som vi alle legger et skjell i FITTETRYNE SER DEG SER DEG SER DEG HOLD DEG UNNA DI SKJØGE skal vi spaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaäre det tar skikkelig skikkelig lang tid. Men dene boksen er MÆGISK betyr at alle skjell

inni boksen FITTESATAN KUKSUGER FIKKN FIKKN FIKKN KNULL KNULL KNULL de blir litt fleeeeeere etter hvert, ganske sakte da ikke noe poeng i å stå her og vente på at de blir flere du må bare putte det ene skjellet oppi og vente på at det blir flere av dem tar laaaaaang tid sjø lang tid. Men fy faen så glad du kommer til å være for at du la dem oppi der om 50 millioner år, når du ser ut som en klump med slim og er så shtøgg at ingen vil være borti deg med en avbiter tang langt mindre stikke kuken sin borte noe som minner om deg stakk kuken i en haug med glasskår heller, knulla den haugen med glasskår før det korpå halsen så sjtøgg er du blitt da DA KAN DU VERRA gla du ikke GLØØØMTE å putte no skjell i boksen for en regnværdsdag - du, legg bort den harpunen der da- og så glad du blir når du ser at de skjellene har ikke skumpa inn og blitt skjellsand inni den MÆGiske boksen, nei, har blitt flotte nye skjell, du kan ta pårrem og løfterrem opp av boksen og glooo pårrem og bytte til deg både den ene og den andre seksuelle tjenesten, konkret eller metaforisk, et liv med denne spekesilden i håret er ikke et liv verdt å leve. KAN TRU jeg glæder meg. Hadde vært ållright for meg om vi bare satte i gang først som sist. Kvifor ikkje. Har ikke noe bedre å foreta meg på søndagskvelden, med en sugefisk hengende fra hvert øre beveger

URSULA VAN DER LEYEN:

Okei

RIGMOR MORTIS:

Da er den saken seibiff

URSULA VAN DER LEYEN:

Oppklart og vedtatt

(ARIEL kommer inn på scenen)

DEN SKJØNNE HELENA:

hva er dette for noe?

URSULA VAN DER LEYEN:

dette er for noe

SCENE 2 ARIELS AVSKJED

DENNE MONOLOGEN HANDLER OM Å BLI FORLATT

Jeg står alene i tareskogen, du sa du skulle være her, men det er du ikke, nøyaktig slik stod jeg lenge og tenkte. Jeg kunne ikke røre meg. Stod som forstenet. Til mørkets frambrudd. Til det mørkeste brøt fram. Heller ikke her kan jeg se stort, men det spiller kanskje ingen rolle. Følelesen kan kanskje lettest beskrives som en elektrisk strømning gjennom kroppen. Som så samler seg i mellomgulvet ditt og eter deg liksom innenfra til det eneste som er igjen der i mellomgulvet er et stort tomt rom der kjærlighet til alt skulle vært. Det tok du ifra meg. Om jeg er bitter? Nei, langt ifra, hadde du ikke gjort dette, hadde jeg jo aldri kommet dit hvor jeg er i dag. Fem år med depresjoner, selvmordsforsøk, one night stands etterfulgt av alkoholmisbruk og risikabel sex, men bitter, nei, ikke i det hele tatt. Det var jo det første jeg var nødt til å lære meg, sa terapeuten min, hvordan jeg måtte ut av offer-narativet og gjenfortelle historien på en måte der jeg tok ansvar for mine handlinger, slik at jeg ikke ville risikere å gjøre dem igjen, hvem andres feil enn min egen kunne det egentlig være at du ble lei av meg og mine svakheter og fant deg andre beitemarker, skjønner deg godt, jeg likte ikke meg selv heller. Har vel i grunnen aldri gjort det, og nettopp dette var et av de narrative jeg måtte bekjempe og endre dersom jeg skulle ha noe som helst håp om en lysere framtid som ikke var bare dødskjip og mildt ubehagelig.

Å være den endringen man vil se i verden er vanskelig når den endringen man vil se i verden er at alle lykkelige mennesker, spesielt du, og den nye typen din, dør en smertefull død.

Men med tiden til hjelp kom jeg til å sakte lære å akseptere meg selv. Det var et skritt i riktig retning, bare ved å virkelig elske meg selv kunne jeg forvente at noen ville finne barmhjertighet nok til å skjenke denne gamle skjøga litt elsk. Tilbragte timesvis foran peisen i dyp kontemplasjon. Og til slutt kom jeg fram til at jeg kanskje ikke var så verst likevel

Jeg sprenger meg selv gjennom forventningsmuren og slår en saltomortale inn i samtiden med litt god gammeldags cancelkultur. Lettere å kjenne seg tråkka på når man er vokst opp med alle mulige privilegier.

Drivved i stabler, driver rundt,
Vanskelige å skjelne kano fra ka no.

Havfruene og Sjøheksa som er blitt den nye Ariel kommer til syne og Ariel kaster seg foran dem. Den nye Ariel trer frem

TA MEG TILBAKE

LA MEG VENDE HJEM

LA MEG PUSTE

UNDER HAVET

URSULA VAN DER LEYEN:

Før levde vi lykkelig på hverandres bekostning.

RIGMOR MORTIS:

En slags stiltiende våpenhvile.

DEN SKJØNNE HELENA:

Så lenge ingen sa noe var vi lykkelige; men så kom faen meg ulykka for en dag, du kom for én dag, det var nok, fy faen så lykkelig jeg var før du viste ditt slamkryptryne her i min salong og begynte å ifrågesette alt mulig! Faen. Hvorfor kan du ikke bare nyte livet? Hater du NORGE eller?

URSULA VAN DER LEYEN:

Denne teksten er en gave til deg.

Vent litt, jeg må bare vikle meg ut igjen.

Tar alltid på meg feil kjole til disse resepsjonene

URSULA VAN DER LEYEN:

Ikke se på meg med de bedende øynene der

Åja, du er liksom så spesiell du da
Hatt det veldig tøft oppigjennom
Fått til en god del likevel har du ikke
Stiltiende fått med deg alle på å dukke inn i din virkelighetsoppfatning
Under dekke av hemmelighetskremmeri

RIGMOR MORTIS:

Lurte oss av leden.

DEN SKJØNNE HELENA:

Jeg kunne ha vært lykkelig uvitende hvis det ikke var for deg

URSULA VAN DER LEYEN:

Gav deg så jævlig mye
Alt gav vi deg og din visjon
Og du ville bare knekke oss

RIGMOR MORTIS

Klarte ikke å sette grenser

URSULA VAN DER LEYEN:

Fordi jeg visste at ved første tegn på grenser ville du sparke meg, drepe meg,
gjøre meg til paria i eget korallrev

Og nå kommer du luskende

Later som du vil være venner

Når fingrene du holder bak ryggen utelukkende er ute etter å kritisere meg og
å manipulere den lille selvfølelsen jeg maktet å beholde etter at du fortøyde
de lange grådige fingrene i det eneste jeg hadde kjær, fordi du kunne bruke
det, lot meg tro at det var til mitt eget beste til og med, gav meg skyldfølelse
når jeg satte spørsmålstejn, fikk meg til å kaste klærne og smurte meg inn
med voldtektens salve, alt for å bli likt, alt bare for at du skulle si én god ting

om meg, noe som aldri kom, noe som aldri har kommet, selv om jeg har løftet deg opp, har i alle fall bidratt, til å løfte deg opp til den posisjonen du innehar i dag, som ikke er ubetydelig, nei tvert i mot, betydelig tror jeg at jeg tør påstå at du er blitt,

joda, et zero-sum-spill lot du meg tro

At vi befattet oss med

Men lite visste jeg at det var et zero-sum-pyramide-spill.

RIGMOR MORTIS:

Mine beste år gav jeg deg

URSULA VAN DER LEYEN

mine verste sider lot jeg deg bruke, for å forfremme deg selv, men du fikk jo også noe ut av det sier du, ja, men hva, hva var det jeg skulle få ut av det, du holdt jo alle kortene så tett inntil de store deilige brystene dine at vi ikke ante hvilket kortspill vi holdt på med en gang, var det vri-åtter eller idiot eller svarteper. Du livnærer deg på forvirring

RIGMOR MORTIS:

Du suger livskraften ut av folk

URSULA VAN DER LEYEN

Som en igle

DEN SKJØNNE HELENA:

Du er et sjukt sjukt menneske

Og jeg tilgjengeliggjorde deg

Du er faen meg ikke et bra menneske

RIGMOR MORTIS:

Du hever deg over alle andre bak et slør av mystikk

Men vi vet jo alle sammen at bak det frekke og liksom selvstendige ansiktet ditt skjuler det seg bare ei redd lita jente som er redd for å bli avslørt som den store falskneren du er, som den parasitten du er på samfunnets sjøstjerne, som den narren du er, ei lita jente som bare ikke vil føle på sin egen utilstrekkelighet og dermed får du alle andre rundt deg til å føle seg null verdt, slik at du kan heve deg over oss, du spinner løgner som en edderkopp, spinner oss inn i nettet ditt slik at du kan suge livssaften ut av oss så sakte at vi ikke merker det selv, paralyisert av ord-giften din,

HAVFRUENE (VEKSELSVIS, OPPÅ HVERANDRE)

Du trenger ikke si noe

Du har sagt nok allerede

VI er ferdig med deg

V er ferdig med deg for alltid

Ikke ring meg

Jeg ringer deg

Jeg ringer deg i morgen

Ok?

Havfruenen og den nye Ariel feirer. Den lange teksten utvikler seg til en feiring av livet under havet. En seiersdans. De blir kvitt uromomentet og kan feire videre. En slags ekstatisk eksorsisme av offer-narrativet.

SCENE 3: NOK EN GANG AV ÅGE ALEKSANDERSEN

*Tiden løper og løper fra Arild som har bestemt seg for å leve livet slik det er ment å leves. Hun løper rundt i verden på beina sine uten sjel og opplever alt det som skjer. Verdenen passerer henne. Tusenvis av lysår og liv passerer henne. Hun opplever alt. Og ingenting setter spor. Hun går lei. Hun går lei av besluttsomheten. Hun makter ikke en gang å være et godt offer. Klarer liksom ikke å drive ordentlig selvdestruksjon en gang. Lykkes ikke i å bli alkoholiker. Prøver seg med spiseforstyrrelser, men hjertet hennes er ikke helt i det.
Mangelen på sjel blir prekær.*

*Ikke en gang skikkelig mislykket begynner hun å lengte tilbake til havet. Imellomtiden syn-
ger koret:*

Nok en gang sverger jeg
Nok en gang lar jeg være
Nok en gang hiver jeg etter pusten
Nok en gang gir jeg etter
Nok en gang lar jeg hendene falle
Slapt
Nok en gang gir jeg opp
Nok en gang innser jeg mine feil
Nok en gang finner jeg ut at jeg hadde rett
Nok en gang får jeg bekreftet mine fordommer
Nok en gang kan jeg ikke finne det jeg leter etter
Nok en gang innser jeg at jeg går i sirkler
Nok en gang er jeg tilbake der jeg begynte
Nok en gang
Nok en gang skriver jeg nok en gang
Nok en gang snakker jeg
Nok en gang ønsker jeg meg en utvei
Nok en gang fryser jeg i mine steg
Nok en gang slipper jeg døden innpå meg
Nok en gang skjelver de
I stemmen
Nok en gang stillhet
Nok en gang ettertanke
Nok en gang ble vi lurt
Nok en gang møttes de
Nok en gang bestemte de ingenting
Nok en gang en gjeng med politikere
Nok en gang maktsyke
Nok en gang egoisme og beslutningsvegring
Nok en gang andre hensyn å ta
Nok en gang naivitet
Nok en gang dykker jeg ned
Nok en gang hopper jeg uti
Med hodet først
Stuper
Nok. En. Gang.

En gang
Nok
Nok en gang lar jeg meg selv fare nedover elven
Nok en gang i påvente av noe
Nok en gang skjelvende
Denne gangen er det meg
Nok en gang et første skritt
Nok en gang noe nytt
Og nok en gang
tilbaketrekning
Nok en gang en repetisjon
Nok nå

Nok en gang et tomt hylster av et menneske stående foran et annet menneske med skjelvende stemme og en bønn om å bli hørt eller sett eller i det minste akseptert for den man er, men man har ikke rett til det, man har ikke rett til å bli akseptert som den man selv tenker at man er, det vil alltid være en konflikt mellom det opplevde innenfra og det reelle møtet med verden, min kjære, du finner ikke hvile sier du, og nei, i identiteten finnes det ingen hvile, ikke i deg selv heller, tidlig mystisisme eller kabballah om du vil i en musikkvideo kanskje av madonna på tidlig totusentallet selv om fortsettelsen var vanskelig, det fryktelige øyeblikket av total oppløsning som jeg unngikk såvidt det var. Holdt på å snuble i mine egne ben så stolt var jeg. Nok en gang pustet jeg de andre i nakken og nok en gang falt jeg men, det er verre på grensen mellom det ene landet og det andre landet, enn det er her, alt dette foregår bare inni oss, til vi dør av det. Når jeg sier at det er mine egne nevroser så er det fordi det er virkelig bare jeg som har laget dem...

Koret fortsetter mens korlederen framsier sin tekst

Nok en gang fylles vi
Nok en gang lar vi være
Nok en gang trenger vi en hånd
Nok en gang lar vi dem gå
Nok en gang...

Koret fortsetter og motstemmen tiltar

Det er mange ting som er flott. Biler kan være flotte. Jeg liker ting som er flotte. Det føles bedre, kanskje, mer som om det tilhører meg, når jeg kan ta på dem, med tentaklene mine, vårsolen inn i gjennom stoveglaset, en svartrost på mønet, ja, alle disse enkle tingene, det som jeg unngår å legge merke til fordi jeg har det så travelt med å reise videre inn i en evighet av Nada, touch base, hva tenker dere egentlig? Roter jeg fælt, mener å huske...

Nok en gang en slags greie
Nok en gang det vidunderlige
Nok en gang teatralitet
Nok en gang fødes det
Nok en gang døs det
Nok en gang opplever noen det viktigste øyeblikket i sitt liv
Nok en gang brygger det opp til storm

Mener å huske at jeg hadde venner. At jeg var lykkelig. Men du skjønner, det koster så mye, å holde denne fasaden oppe, så jeg trenger mer og mer tid for meg selv for å kon-

servere denne energien, som et våpenkappløp, mens jeg flikker på fasaden blir e andre stadig bedre på å gjennomskue meg. Helt jævnlig. Så jeg bygger gjerder. Mellom meg og de andre skapningene. Jeg er kanskje bare et halvt menneske, men det er jo bedre enn å være en helt jævelig fyr, tenker nå jeg. Er dere ikke enige

Nok en gang
Nok en gang skjelver landskapet
Nok en gang fiskevære
Nok en gang levd liv
Nok en gang samler noen rikdom
Nok en gang dør denne rike til tross for sin rikdom
Nok en gang forholder man seg nøytral
Nok en gang låser vi oss inne
Nok en gang inviterer vi inn en fiende
Nok en gang får vi en ny venn

Nok en gang

Og like vel

For første gang.

(Kan også byttes ut med Åge Aleksandersens - Akkurat no)

Koreografier og fysiske strukturer fra tidligere i forestillingen repeteres.

(Noe peer Gynt-aktig SNIKER seg inn på deg, som en vag fornemmelse. Noe med en løk, eller en fantasivenn du ikke husker at du hadde.)

SCENE 4: ARILD BLIR DUM PÅ HAVET

Den lille havfruen blir til skum på havet

(Dødsøyeblikk. Kanskje flere av dem. Det mest dramatiske øyeblikket i hele forestillingen og hun observerer det bare. Et hvilende subjekt.)

ARIEL:

Jeg seiler i en åpen båt

Det er pent vær

Plutselig begynner havet å syde

Omkring meg flyter maneter opp

Fra havet

Jeg ser dem flyte opp forbi båtrekka

Hundrevis av små maneter

Lysende i solen

Skygger for solen

De blir flere og flere

De reiser oppover mot himmelen

Jeg sitter i båten min

Midt i en stråle av maneter

Hvor skal de hen disse manetene

Mon tro om de er aliens

Fra en annen galakse

Og nå reiser de kanskje hjem igjen

Hvordan blir det her når de er dratt

Adjø brave maneter

Det var gøy så lenge det varte

Jeg håper at deres avskjed

Ikke varsler denne verdens undergang

SLUTT